O VIMANA

VIMANA

Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry - Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on tutkia ja välittää "lentäviä lautasia" koskevia tietoja.

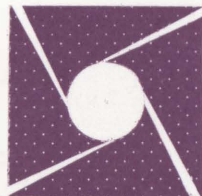
Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10
Postisiirtotili 129 200

Paikalliskerhot:

Jyväskylä	Erkki Törrönen os. Puuppola
Kotka	Pekka Teerikorpi os. Merikatu 4 B
Lappeenranta	"UFO 66" Tapani Kuningas os. Uro kk.
Pori	Jarl Lund os. Valtak. 5 D
Seinäjoki	Runar Smedlund

VIMANA 1967

1

Miltei 20 vuotta

on kulunut siitä, kun maapallon lehdistöissä alkoi liikkua tietoja "lentävistä lautasista". Kaksikymmentä vuotta olemme saaneet seurata - yleensä ulkopuolisina tarkkailijoina - tunnistamattomien lentävien esineiden[x] alaan liittyneitä tapahtumia, jotka ovat olleet merkkejä jostakin uudesta, jostakin, jonka merkitystä olemme tuskin voineet arvioida. Omana aikanamme meidän on vaikeata käsittää sitä jyrkkää, repivää ristiriitaa, joka on ilmennyt aina, kun ihmisen maailmankuvaa on pyritty muuttamaan. Olemme lukeneet Galilein ja Kopernikuksen vaikeasta polusta heidän kertoessaan aikalaisilleen uusista näkemyksistään maailmankaikkeudesta, Brunon kohtalosta hänen väitettyään, että on olemassa tuhansia oman aurinkomme kaltaisia hehkuvia kappaleita, joiden ympärillä kiertää planeettoja. Bruno kuoli polttoroviolla näkemyksensä johdosta.

[x] Virallinen lyhenne tälle nimitykselle on UFO joka johtuu vastaavien englanninkielisten sanojen alkukirjaimista (unidentified flying object). Paitsi viittaamaan johonkin yksityiseen tunnistamattomaan esineeseen käytämme tuota lyhennettä myös viitatessamme yleensä koko tähän alaan ja kaikkeen siihen ennestään tuntemattomaan, joka sen myötä mahdollisesti avautuu eteemme.

Mutta meidän on vaikea todella ymmärtää sitä ristiriitaa, joka vallitsi tuon ajan ihmisen käsitysten ja noiden uusien käsitysten välillä; saatamme pitää sellaista huvittavana. Ja kuitenkin nykypäivinä on niin monien vaikeata hyväksyä ja pitää loogisena sellaista mahdollisuutta, että me emme ole yksin, että elämä ei ole sidottu vain omalle planeetallemme.

"Lentävät lautaset eivät ole uusia, ainoastaan julkisuus niiden ympärillä on uutta", sanoi nyttemmin kuollut arvostettu kanadalainen UFO-tutkija Wilbert B. Smith. Jo vuonna 1878 käytti eräs maanviljelijä nimitystä "lautanen" kuvaillessaan maatilansa yläpuolella kiitänyttä tuntematonta esinettä. Vanhoista muistiinpanoista löytyy paljon merkintöjä oudoista taivaan ilmiöistä.

Lehtemme tarkoituksena on välittää mahdollisuuksiensa mukaan tietoja tältä merkittävältä, ehkäpä suorastaan kumouksellliselta alalta, jonka vaikutukset saattavat ulottua elämän kaikkiin ilmiöihin. Suomessa on kiinnostus UFO-alaa kohtaan kasvanut huomattavasti viime vuosien aikana. Toivomme, että VIMANA tulee toimimaan todellisena yhdyssiteenä maassamme alan harrastajien keskuudessa ja uskomme, että lehtemme alkuvaiheiden mahdolliset vaikeudet tullaan lukijakuntamme myötävaikutuksella voittamaan.

Mitä tulemme lehdessämme kertomaan? Lehtemme sivumäärä ja koko ei salli pitkiä kertomuksia, mutta sen ilmestyessä ainakin toistaiseksi vain neljä kertaa vuodessa pyrimme antamaan välähdyksiä niistä tapahtumista ja käsityksistä, joita pulppuaa tuhkatiheään alalta UFO. Mahdollisesti myöhemmin voimme saada VIMANAn ilmestymään useammin ja siten yhä paremmin palvelemaan lukijakuntaamme.

Elämä on suurta seikkailua, sanotaan. Tuntuu siltä, että maapallon ihminen on tullut "seikkailunsa" erääseen käänteentekevään vaiheeseen. Alamme irrottautua itsellemme maapallon pinnalla luomastamme ajatuksellisesta kammiosta ja nähdä syvemmälle avaruuteen - ja omaan itseemme.

● Toivomme, että lukijamme, joilla on omia käsityksiä, tietoja, kokemuksia jne. edustamaltamme alalta (sekä lehdessämme julkaistuista artikkeleista) kirjoittaisivat niistä lehdellemme. Olisimme myös kovin kiitollisia paikallisista lehdistä saksituista leikkeistä. Jotta voisimme tulevaisuudessa julkaista lähettämistänne kirjeistä mahdollisimman monia, pyydämme Teitä pitämään kirjeenne, jotka haluaisitte julkaistaviksi, lyhyehköinä. Toivomme Teidän liittävän kirjeeseenne nimenne ja osoitteenne, vaikka julkaistavissa kirjeissä voi luonnollisesti esiintyä nimimerkillä. Kaikenlaiset ehdotukset, korjaukset, asiatiedot ja mielipiteet ovat tervetulleita. Kiitämme niistä jo etukäteen.

● Sanskritinkielinen sana vimana, palinkielessä vimanam, tarkoittaa: mitata tai kulkea jokin matka, taivaan vaunu, lentävä vaunu, joka kuljettaa itse itseään ja kulkee itsestään, lentävä palatsi (kts. tarkemmin esim. Leslie & Adamski: Lentävät lautaset - onko niitä, Osa I).

PROF. HYNEK'IN KIRJEESTÄ Science-lehdelle

Tri Allen J. Hynek on toiminut vuodesta 1948 lähtien USAn Ilmavoimien neuvonantajana tunnistamattomien lentävien esineiden suhteen. Hän on Evanstonissa, Illinoisissa, sijaitsevan yliopiston (Northwestern University) tähtitieteellisen laitoksen esimies. Viime vuoteen saakka hän on lausunnoissaan esittänyt, ettei ole todisteita UFOjen olemassaolosta. Siksi onkin merkittävää, että hän viime vuoden syksynä amerikkalaiselle tieteelliselle aikakausilehdelle Science (kirje julkaistiin 21.10.1966) lähettämässään kirjeessä korosti UFOjen tutkimisen tärkeyttä ja varoitti samankaltaisesta suhtautumisesta tähän ilmiöön kuin mihin Ranskan Tiedeakatemia aikoinaan syyllistyi kumotessaan tiedot "taivaasta pudonneista kivistä" (meteoriiteista).

Saksalainen UFO-Nachrichten julkaisi em. kirjeen tämän vuoden maaliskuun numerossaan. Tri Hynek korostaa kirjeessään, että hän tuntee itsensä velvolliseksi välittämään tiedemieskollegoilleen pitkäaikaisen kokemuksensa tulokset ja täten puhua myös niiden tuntemiensa tiedemiesten puolesta, jotka katsovat parhaaksi olla hiljaa käsityksistään tältä alalta.

Tri Hynek kirjoittaa: "Eräs pääsyy siihen, miksi tiedemiehet eivät ole kuluneina vuosina suhtautuneet vakavasti havaintoilmoituksiin, on nuo monet laajalle levinneet väärinkäsitykset, mitä tulee UFO-havaintojen ja niitä tehneiden ihmisten olemukseen. Puhun nyt vain arvoituksellisista tapauksista; meidän ei tarvitse välittää kertomuksista, jotka voidaan helposti osoittaa aiheutuneiksi ilmapalloista, tekokuista, meteoriiteista jne. Yhtä vähän meidän tulee puhua epämääräisistä suullisista ja kirjallisista kertomuksista, jotka sisältävät vain vähän tietoja. Meitä kiinnostavat ainoastaan "kylmät tosiasiat", joilla tässä yhteydessä tarkoitamme useiden luotettavien henkilöiden samanaikaisesti tekemiä kauan kestäneitä havaintoja, joiden kuvaukset jälkeenpäin olivat yhtäpitäviä."

- - - - - -

"Tarkka tutkimuskoneisto, jonka avulla saadaan lopulliset tulokset, on tällä alalla välttämätöntä, koska me vielä 20 vuoden epätietoisuuden jälkeen kaipaamme eräisiin kysymyksiin vastausta. Nyt kun ensimmäiset askeleet sellaiseen tutkimukseen on tehty, uskoisin olevan eri alojen kollegoilleni hyödyksi, jos julkaisisin jotain siitä, mitä olen oppinut matkojeni aikana, erikoisesti mitä tulee UFOista usein esitettyihin lausuntoihin, jotka saattaisivat johtaa väärinkäsityksiin - - - Mainitsen muutamia näistä harhaanjohtavista lausunnoista:

1) Vain "UFO-fanaatikot" puhuvat UFOista

Täysin vastakkainen väite on totuutta lähempänä. Ainoastaan hyvin pieni määrä kertomuksista, joita saapuu Ilmavoimille tai, sikäli kuin tiedän, joillekin muille tutkimusjärjestöille, on peräisin "aidoilta uskovilta", niiltä, jotka käyvät UFO-kokouksissa ja ovat "valaistuneiden ryhmien" jäseniä. Nämä ihmiset, kuten kulttien kannattajat, ovat itse niin vakuuttuneita siitä, että maapalloa tarkkailevat hyvää tahtovat avaruusihmiset, jotka antavat maapallon ihmisille toistuvia kehoituksia - usein telepaattisesti - kieltää pommit ja yleensäkin käyttäytyä kunnollisesti, ettei heidän ole tarpeen esittää todisteita.

Mistä tulevat havaintotiedot? Kuka tarvitsee todisteita? Kokemukseni mukaan todella arvoitukselliset UFO-kertomukset saapuvat ihmisiltä, jotka tuskin aikaisemmin - jos koskaan - olivat pohtineet UFOja ja jotka olivat pitäneet niitä yleensä hölynpölynä, kunnes olivat joutuneet oman kokemuksensa vavahduttamiksi.

2) Epäluotettavat, tasapainottomat, sivistymättömät ihmiset kertovat UFOista.

Tämä on luonnollisesti totta. Mutta yhä suuremmassa määrin luotettavat, tasapainoiset ja sivistyneet ihmiset kertovat UFOista. Parhaat, yksityiskohtaiset ja yhtäpitävät kuvaukset ovat sangen älykkäiden henkilöiden kertomia.

3) Tieteellisen koulutuksen saaneet henkilöt eivät koskaan kerro havainneensa UFOja.

Tämä on täysin väärä väite. Eräät parhaista, yhtäpitävistä kertomuksista ovat tieteellisen koulutuksen saaneiden henkilöiden antamia. Kuitenkin on totta, että on vilpittömiä tiedemiehiä, jotka useimmiten eivät ole halukkaita laatimaan havaintoilmoitusta ja julkaisemaan sitä. Olen itse saanut ilmoituksia, joissa silminnäkijät tunsivat velvollisuudekseen kertoa havainnoistaan, mutta eivät halunneet joutua julkisuuteen.

- - - - - -

4) UFOja ei koskaan nähdä selvästi tai läheltä, vaan aina epävarmoissa olosuhteissa, jolloin kuvaukset niistä ovat aina vain epämääräisiä.

Puhuessamme vuosien varrella kertyneistä arvoituksellisista tapauksista suljemme pois sellaiset, joihin pätee em. kuvaus. Määritelmämme mukaan on arvoituksellinen havainto sellainen, johon on olemassa vain kaksi vaihtoehtoa: silminnäkijä on psykopaatti tai synnynnäinen valehtelija tai hän näki selvästi jotain, jota emme voi ainakaan ilman muuta selvittää. Saattaa olla olemassa hyviä fysikaalisia selityksiä - ja täytyykin olla rationaalisessa maailmassa - ja juuri tästä syystä vaadin UFO-ilmiöiden tieteellistä tarkkailua.

- - - - -

Arkistoissani on useita satoja kertomuksia, jotka ovat todella "kovia pähkinöitä purtaviksi" ja joista helposti saattaa muodostua hedelmällinen keskinäisen pohtimisen aihe fyysikoille ja sosiologeille.

5) Ilmavoimilla ei ole todisteita, että UFOt tulevat avaruudesta tai toimivat joidenkin pitkälle kehittyneiden teknillisten periaatteiden mukaan.

Tämä lausunto on oikea ja lisäksi rehellinen, mutta se johtaa siihen käsitykseen, että olisi todisteita näitä molempia olettamuksia vastaan - - - Niin kauan kuin on olemassa "tunnistamattomia", tulee kysymyksen jäädä avoimeksi. Jos tietäisimme, mitä ne ovat, eivät ne enää olisi tunnistamattomia lentäviä esineitä - ne olisivat silloin tunnistettuja lentäviä esineitä. Ja silloin ei luonnollisesti olisi syytä tähän kirjeeseen. Kun tiedetään vastaus etukäteen, ei kysymyksessä enää ole tutkimus.

Huolimatta "kylmien tosiasioiden" suuresta määrästä ei UFO-ilmiöistä ole vielä suoritettu todellista tieteellistä tutkimusta. Emme kai tee samaa virhettä kuin Ranskan Tiedeakatemia, joka suoralta kädeltä kielsi "kertomukset kivistä, jotka putosivat taivaasta". (Kuinka herkkäuskoisia ihmiset ovatkaan - kivi, joka putoaa taivaasta, tosiaankin.) Mutta lopulta meteoriitit hyväksyttiin tieteen silmissä.

6) UFO-kertomukset saavat alkunsa julkisuuden tavoittelusta.

Kun tiedot havainnoista leviävät laajalle, syntyy epäilemättä positiivinen vastavaikutus. Meidän on aina otettava joukkosuggestion (minä myös) osuus. Toisaalta havainnoista kertovat - niiden ollessa suuren yleisön puheenaiheena - luotettavat henkilöt, jotka haluavat jäädä tuntemattomiksi ja jotka vakuuttavat, etteivät olisi naurunalaiseksi joutumisen pelosta kertoneet kokemuksistaan, elleivät olisi kuulleet muiden luotettavien henkilöiden kertomuksia. Ei voida kieltää, etteikö UFO-kertomuksiin liittyisi myös liiottelua, mutta on epäoikeudenmukaista väittää, että tämä olisi ainoa syy UFO-kertomusten lukuisiin esiintymisiin.

7) UFOja ei ole koskaan nähty tutkalla tai valokuvattu meteoriitteja tai tekokuita seuraavilla kameroilla.

Vastatessaan tähän kysymykseen tri Hynek sanoi, että vaikkakin joskus tutkaan tai filmeihin ilmestyneitä "outoja asioita" on yleensä pidetty joiksikin tavanomaisiksi ilmiöiksi tunnistettavina, olisi kuitenkin kiinnitettävä huomiota eräisiin erikoisiin valokuviin, joita on otettu taivaalla näkyneistä oudoista ilmiöistä.

"Tällainen on siis UFO-tilanne. Kiinnostukseni asiaa kohtaan ei johdu eräistä kertomuksista, joita on tutkittu niihin liittyneiden hämmästyttävien seikkojen johdosta, vaan siitä, että tutkiessani useita vuosia tätä ilmiötä, olen huomannut, kuinka siinä on esiintynyt eräitä säännönmukaisuuksia ja samankaltaisuuksia. Näiden säännönmukaisuuksien johdosta voidaan sanoa, että jotakin on tapahtumassa".

Tällaisia säännönmukaisuuksia ovat tri Hynekin mukaan luotettavissa havaintoilmoituksissa vähän väliä esiintyneet tiedot UFOjen liikehdintätavasta, ulkomuodosta ja valaistuksesta.

"En voi kieltää UFO-ilmiötä yksinkertaisesti olankohautuksella. Olen saanut tunteen, että 20. vuosisadan tieteessä ollaan taipuvaisia unohtamaan, että on vielä oleva 21. vuosisadan tiede ja myöskin 30. vuosisadan tiede. Niiden pohjalta katseltuna saattavat tietomme maailmankaikkeudesta näyttää täysin erilaisilta kuin nykyisin. Kärsimme ehkä eräänlaisesta ajalle ominaisesta poroporvarillisuudesta, joka on aina ärsyttänyt jälkimaailmaa".

Ilpo Koskinen:

313 000 "taalan" kysymys

Sanskriitinkielisellä historialla on VIMANANSA ja Raamatulla on "tuliset vaununsa", "pilvi- ja tulipatsaansa" ym. Neekerit laulavat "sweet chariot:sta" ja toisen maailmansodan taistelulentäjät näkivät "Foo-Fighters"-ilmiöitä.

Sitten 24 päivänä kesäkuuta 1947 näki yksityislentäjä Kenneth Arnold Washingtonin valtiossa Mount Rainier vuoren rinnettä vasten yhdeksän tuntemattoman esineen kiitävän muodostelmassa noin 2500 km/t nopeudella. Radiollaan hän kertoi Seatac-lentokentän valvontatorniin, että "ne lentävät kuin lautaset".

Vuonna 1947, kun Kenneth Arnold lisäsi sanavarastoamme "lentävät lautaset" termillä, oli jo aikaisemmin saatu ilmoitukset 122 tapauksesta. Seuraavina vuosina niitä tuli lisää suunnilleen samaa vauhtia, kunnes vuonna 1952 ilmoitettiin (USA) 1501 havaintoa. Samana vuonna räjäytettiin ensimmäinen vetypommi, englantilaiset räjäyttivät ensimmäisen atomipomminsa, ja liikenne suihkumoottorikoneilla alkoi.

Havaintoja ilmoitettiin vaihdellen vuosittain 487 - 670 vuoteen 1957 asti, jolloin niitä oli 1006. Tällöin venäläiset saivat radalleen ensimmäisen vety-pomminsa. Vuoteen 1964 mennessä vaihteli havaintojen vuotuinen lukumäärä 390 - 627 ja oli vuonna 1965 886 ja vuonna 1966 yli 856. Kaikkiaan kerättiin USA:n Ilmavoimissa 10147 havaintoa vuosien 1947 - 1965 välisenä aikana ja näistä jäi täysin selvittämättä 646 tapausta, joissa valokuva tai muu konkreettinen seikka esti käyttämästä selitystä "harhanäky".

Amerikan Ilmavoimissa alkoi lentävien lautasten tutkiminen puoli vuotta Arnoldin havainnon jälkeen sen saavuttaman suunnattoman huomion takia. Joulukuun 30 pnä 1947 perustettiin ATIC:n (Air Technical Intelligence Center) alaisuuteen PROJECT SIGN, joka sai apua myös CIA:lta (Central Intelligence Agency). Osaston johtajana toimi Edward J. Ruppelt, joka armeijan palveluksesta vapauduttuaan kirjoitti SIGN-havaintomateriaalia hyväksikäyttäen kirjan "The Report on Unidentified Flying Objects". Samoja ja myöhäisempiä lähteitä hyväksikäyttäen on majuri Donald Keyhoe kirjoittanut viisi erittäin mielenkiintoista kirjaa UFO-ista. Erottuaan armeijasta hän perusti v.1956 NICAP:in, yksityisen UFO-tutkijajärjestön. Työn lisäännyttyä ja organisation muututtua muutti Ilmavoimien PROJECT SIGN-osasto myös nimensä ja oli joulukuun 16 pstä 1948 lähtien PROJECT GRUDGE. Elokuun 1 pnä 1952 muutettiin taas osaston kokoonpanoa ja nimeksi tuli, PROJECT BLUE BOOK. Vasta syyskuussa 1966 siirrettiin nämä tehtävät pois Ilmavoimien tiedutelupalvelulta ja tehtävään värvättiin tiedemiehiä eri tutkimuslaitoksista. UFO-tutkijaosaston pienuus on yksi osoitus siitä, kuinka vähäpätöiseksi koko UFO-asia Ilmavoimissa arvioitiin.

Osasto sai havaintoilmoituksia yli sadalta Ilmavoimien tukikohdalta, oli velvollinen suorittamaan kuulusteluja ja tutkimuksia paikan päällä ja antoi vuosittain 14 tiedotusta esimiehilleen ylöspäin. Tästä huolimatta PROJECT BLUE BOOK'in muodosti kaksi upseeria, majuri Hector Quintanilla ja luutnantti William Marley, sekä esikuntakersantti Harold Jones ja vakinainen jäsen ja sihteeri rouva Marilyn Stancombe. Majuri Quintanilla ilmoitti keräämänsä tilastotiedot kenraalimajuri Ben LeBaillylle, joka oli Ilmavoimien tiedotuspäällikkö. Lentävät lautaset olivat hänen vaikein PR-pulmansa. Häntä syytettiin, että hän salaa jotain kansalta. Kongressin jäsenet painostivat häntä kysymyksillään ämestäjien vaatimuksesta. "Me emme salaa mitään", sanoi LeBailly "mutta me emme pysty todistamaan sitä. Olemme aina suhtautuneet konservatiivisesti UFO:ihin, emme ole väittäneet vastaan, mutta emme ole myöskään pystyneet esittämään puolesta mitään todisteita. Itse emme kokeile lentävillä lautasilla, emmekä usko, että kukaan muukaan tekee sitä. Asian selvittämiseksi olemme etsineet henkilökuntaa, joka tieteelliseltä pohjalta tutkisi sitä."

Ilmavoimat on tarjonnut 313 000 $ sille, joka vastaa kysymykseen:

ONKO LENTÄVIÄ LAUTASIA OLEMASSA?

Vastaamaan on valittu Coloradon yliopiston atomifyysikko Edward U. Condon. Hänellä on alaisenaan viiden fyysikon ja kolmen psykologin esikunta ja heillä on käytettävänään n. 100 eri alojen asiantuntijaa, jotka kaikki ovat maankuuluja huippututkijoita.

313 000 dollaria on noin 1 000 000 markkaa. Se vaikuttaa suurelta rahalta, mutta puolustusministeri Mc Namaran mielestä alle 200 000 dollarin määrärahalla ei voida saada aikaan mitään tutkimustulosta, jolla olisi todella merkitystä. Vietnamin sodassa riittää 313 000 $ vain niihin 648 pommiin (á 500 $), jotka kuusi B-52 konetta pudottaa yhdellä pommitusretkellä. Kuitenkin tältä tutkimukselta voidaan odottaa mielenkiintoista tulosta. Helmikuussa 1968 tulee Condonin antaa vastaus 313 000 $:in kysymykseen.

"Klassikkoja" UFOn historiassa

Lehtemme joka numerossa on tarkoitus esittää pari tapausta, jotka syystä tai toisesta ovat jääneet erityisesti UFO-tutkijoiden aikakirjoihin. Tällä tavalla toivomme voivamme vähitellen antaa mahdollisimman oikean kuvan alamme tapahtumista.

1957: Levelland, Texas, USA

Vuoden 1957 marraskuu muodostui USAssa todelliseksi UFO-havaintojen vyöryksi. Tuon kuukauden aikana tehtiin USAssa joka päivä useita havaintoja joita ei voitu selittää "luonnollisista" syistä aiheutuneiksi. Merkittävää on, että useissa tapauksissa havaittiin UFOjen yhteydessä ilmeisiä sähkömagneettisia häiriöitä. Eräs tällainen todellinen tapahtumasarja sattui marraskuun 2 ja 3 päivien välisenä yönä Levellandissa, Texasissa ja se on jäänyt UFOn historiaan eräänä kaikkein ihmeellisimmistä ja samalla merkittävimmistä havainnoista.

Eräs NICAPin x) tieteellinen neuvonantaja, Haydenplanetaarion luennoitsija Walter N. Webb on koonnut Levellandin tapahtumista yhteenvedon, joka on julkaistu NICAPin raportissa The UFO-Evidence x). Julkaisemme yhteenvedon sellaisenaan, koska uskomme Walter N. Webbillä olleen hyvät mahdollisuudet saada mahdollisimman todellinen kuva tuon yön tapahtumista:

"Levelland on öljy- ja puuvillakaupunki, jossa on noin 10 000 asukasta. Se sijaitsee Luoteis-Texasissa 32 mailia länteen Lubbockista, tasaisella maaseudulla. Aikaisin aamulla marraskuun 3 pnä kaupungin sheriffi, Weir Clem, huomasi yhtäkkiä joutuneensa julkisuuden valokeilaan seurauksena useista peräkkäisistä painajaismaisista havaintoilmoituksista.

Klo 22,50 poliisiupseeri A.J. Fowler vastaanotti puhelinsoiton "kauhistuneelta" maatalon apumieheltä Pedro Saucedolta. Hän oli ollut ystävänsä Joe Salazin kanssa ajamassa tiellä 116, kun he ollessaan noin neljän mailin päässä länteen Levellandista näkivät valon välähdyksen eräällä pellolla. "Emme kiinnittäneet siihen paljonkaan huomiota", sanoi Saucedo, "mutta sitten se kohosi pellolta ja suuntasi kulkunsa meitä kohti nopeuttaen vauhtiansa. Kun se tuli lähemmäksi, sammuivat kuorma-autoni valot ja moottori pysähtyi. Hyppäsin ulos autosta ja tapasin maaperän juuri kun tuo esine ylitti kuorma-auton. Siitä kuului kova ääni ja sitä seurasi voimakas ilmavirta. Esineen ääni kuulosti ukkosen jyrinältä ja kuorma-auto heilahti ilmavirran vaikutuksesta. Tunsin suurta kuumuutta."

Kun esine oli mennyt ohi, Saucedo nousi ylös ja katseli, kun se katosi näkyvistä kulkien kohti Levellandia. Se oli "torpedon muotoinen, kuin raketti" ja noin 200 jalkaa (n.60 m) pitkä. UFOn etääntyessä syttyivät kuorma-auton valot uudelleen. Saucedo pystyi käynnistämään kuorma-auton ja ajamaan puhelimen luo. Poliisiupseeri Fowler arveli puhujaa juopuneeksi ja kohautti ilmoitukselle vain olkapäitään.

Noin tunti myöhemmin puhelin soi jälleen. Jim Wheeler oli kohdannut tielle asettuneen noin 200 jalan pituisen munanmuotoisen esineen ollessaan ajamassa tiellä 116 noin neljän mailin päässä itään kaupungista. Tuo kirkas esine valaisi lähitienoot. Kun Wheeler lähestyi esinettä, hänen autonsa valot ja moottori sammuivat. Wheelerin alkaessa astua ulos autosta UFO kohosi taivaalle. Kun UFOn valo häipyi, auton valot syttyivät jälleen.

Seuraava puhelu tuli Jose Alvarezilta Whitharral´sta 11 mailin päästä kaupungista pohjoiseen. Ajaessaan tiellä 51 hän oli lähestynyt samanlaista hehkuvaa, tiellä ollutta esinettä ja hänen autonsa moottori ja valot olivat sammuneet.

klo 0,05 Newell Wrightin (joka ilmoitti kokemuksestaan vasta seuraavana päivänä ja silloinkin vain vanhempiensa kehotuksesta) auton koneeseen tuli "vikaa", kun hän ajoi kohti Levellandia idästä päin tiellä 116. Hänen autonsa virtamittari alkoi hyppiä, moottori pysähtyi vähitellen, sitten valot sammuivat. Hämmästyneenä Wright meni ulos ja nosti konepellin tarkistaakseen akun ja sähköjohdot. Havaittuaan, että kaikki oli kunnossa, hän sulki konepellin ja kääntyi ympäri. Silloin hän huomasi ensi kertaa soikean esineen, joka oli asettunut tielle hänen autonsa eteen. Esine näytti olevan yli 100 jalkaa (n.30 m) pitkä ja hehkui sinisenvihreänä. Pelästyneenä Wright hyppäsi autoonsa ja

koetti raivokkaasti käynnistää sitä, mutta ilman tulosta. Sitten hän istui toivottomana katsellen esinettä ja toivoen jonkun ajavan paikalle. Useiden minuuttien kuluttua UFO kohosi "melkein suoraan ylös" ja suuntasi kulkunsa pohjoiseen ja katosi miltei välittömästi. Sitten auto käynnistyi vaikeuksitta.

Tällä välin oli tehty puhelinilmoitus klo 0,15. Frank Williams oli kohdannut samanlaisen esineen tiellä lähellä paikkaa, jossa Alvarez oli nähnyt sen. Hän oli myös kokenut auton koneen ja valojen sammumisen. UFOn valo syttyi ja sammui säännöllisesti; aina kun sen valo syttyi, sammuivat Williamsin auton valot. Lopulta se kohosi nopeasti, jolloin siitä kuului ukkosen jyrinän kaltainen ääni, ja katosi. Tämän jälkeen auto toimi normaalisti.

Tähän mennessä olivat sheriffi Clem ja muut poliisiupseerit alkaneet tutkia Levellandin lähellä olleita teitä jatkuvasti saapuneiden ilmoitusten johdosta. Klo 0,45 Ronald Martin näki punertavana hehkuneen UFOn laskeutuvan tielle 116 hänen kuorma-autonsa eteen. Sitten se muuttui sinertävän vihreäksi. Kuorma-auton sähköjärjestelmään tuli vika. Kun esine lähti pois, se muuttui jälleen punaiseksi. Noin klo 1,15 kohtasi James Long hehkuvan munanmuotoisen esineen maatilalta kaupunkiin johtavalla tiellä aivan kaupungin pohjoispuolella. Hänen autonsa moottori ja valot sammuivat. Sitten esine kohosi nopeasti ja kiiti pois.

Noin klo 1,30 sheriffi Clem ja hänen apulaisensa olivat tutkimassa samaa tietä. Lähellä paikkaa, jossa Long oli nähnyt UFOn, Clem näki soikean valon "aivan kuin loistavan punaisena laskevan auringon" pyyhkäisevän poikki tien noin 300 jaardin päässä (miltei 300 m) hänen autonsa edessä valaisten kulkuväylän. Palopäällikkö Ray Joneskin koki kauempana pohjoisessa joskus klo 1:n jälkeen samanlaista: hänen autonsa valot himmenivät ja kone "miltei sammui, sitten käynnistyi jälleen".

Pettitin tapaus, joka sattui samana yönä (lähellä Levellandia), tuli ilmi NICAPin jäsenen

James Leen tutkimuksien yhteydessä. Kaksi viljapuimuria, joissa oli molemmissa kaksi moottoria, lakkasivat toimimasta, kun UFOn nähtiin kulkevan paikan yli.

Vaikuttava piirre näissä kertomuksissa on se, että silminnäkijät (useimmissa tapauksissa) olivat työmatkallaan UFOn tunkeutuessa näyttämölle. Ei ole todisteita siitä, että silminnäkijät olisivat tarkkailleet taivasta tai muuten odottaneet näkevänsä jotain epätavallista. He ovat kertoneet toisistaan riippumatta yhtäpitävän kertomuksen."

Uusi Guinea 1959: Isä Gillin tapaus

Eräs aikamme kaikkein luotettavimmista lähihavainnoista lentävästä lautasesta ja etenkin sen miehistöstä tapahtui parina peräkkäisenä päivänä syrjäisellä Boianain anglikaanisella lähetysasemalla Kaakkois-Papuassa kesäkuussa vuonna 1959. Kaikkiaan ainakin 38 silminnäkijää oli todistamassa tapahtumaa, heidän joukossaan lähetysaseman johtaja Isä Gill sekä useita opettajia. Kun tarkastelemme tätä havaintosarjaa, pitäkäämme mielessä, että samana kesänä tehtiin kaikkialla Kaakkois-Papuassa lukuisia havaintoja valaistuista, tuntemattomista esineistä. N.E.G. Gruttwell, joka julkaisi Flying Saucer Review'ssa (6/60) artikkelin "What happened in Papua in 1959?" (Mitä tapahtui Papuassa v.1959?) mainitsee pääasiallisten havainnontekijöiden, paikallisten alkuasukkaiden suhtautumisesta näihin esineisiin: "Nämä alkukantaiset ihmiset eivät koskaan olleet kuulleet lentävistä lautasista ja nämä esineet askarruttivat ja usein pelottivat heitä kovasti. Monet arvelivat niiden olevan jokin valkoisen miehen ihmekone ja Boianain asukkaat sanoivat, että Amerikan Ilmavoimat ovat varmasti tulossa takaisin."

Samana yönä kuin Isä Gill teki ensimmäisen havaintonsa, näki hänestä täysin tietämättä Ernest Everett niminen mies noin 15 mailin päässä

Boianaista soikean asineen laskeutuvan n. 500 jalan (n.150 m) korkeudelle hänen yläpuolelleen. Sitä kiersi reunus, jonka alapuolella oli neljä ikkuna-aukkoa. Se leijaili hänen yläpuolellaan neljä minuuttia ja oli näennäisesti niin suuri, että silminnäkijän ojennetun käden nyrkki peitti siitä vain puolet. Kun se lähti pois, siitä kuului kolme kertaa outo ääni. Se alkoi hohtaa kirkasta vihreätä valoa ja se kiiti pois vuorten yli.

Mutta siirtykäämme nyt varsinaiselle päänäyttämölle, Boianain lähetysasemalle. Kirjassa The Great Flying Saucer Hoax xx) esittää Coral Lorenzen xx) kuvauksen tuosta tapahtumasarjasta. APROn Australian edustaja, asianajaja Peter R. Norris oli haastatellut pääsilminnäkijää Isä Gilliä.

"Alkuasukkaiden, lääkintähenkilökunnan ja lähetysaseman apulaisten 21 päivänä kesäkuuta tekemien havaintojen jälkeen oli kiinnostus UFOja kohtaan korkea Boianaissa. Perjantaina 26 päivänä kesäkuuta klo 18.45 tuli kirkas valo näkyviin luoteesta päin ja klo 18.50 Isä Gill kutsui toisia katselemaan esinettä, joka lähestyi nopeasti. Klo 18.52 kuten Gill huolellisesti merkitsi muistiin, oli esine arviolta 500 jalan (n.150 m) päässä havaitsijoista. Klo 18.55 alkoi jokin esine tuon kiekonmuotoisen aluksen yläosassa liikkua ja kolme hehkuvaa ihmisen kaltaista olentoa alkoi liikehtiä aluksen päällä, sitten he katosivat näkyvistä. Klo 19 kaksi miestä ilmestyi jälleen näkyviin kadotakseen klo 19.04. Gill sanoi, että klo 19.10 pilvikerros peitti taivaan noin 2000 jalan (n.600 m) korkeudelta.

Neljä miestä näyttäytyi klo 19,10, sitten ohut, sininen valonheittimen kiila tuli näkyviin ja miehet katosivat jälleen. Kaksi minuuttia myöhemmin kaksi noista ihmisen kaltaisista olennoista ilmestyi siniseen valoon. Klo 19.20 valonheitin ja miehet häipyivät näkyvistä ja alus siirtyi pilveen.

Klo 20.20 tuo sama tai jokin toinen alus ilmestyi ja Isä Gill kutsui toisia paikalle esineen näyttäessä lähestyvän. Se ei ollut yhtä suuri kuin ensimmäinen esine, mutta se näytti olevan lähempänä. Seuraavan puolentoista tunnin aikana kaikkiaan neljä erillistä esinettä liikehti lähellä lähetysasemaa sukellellen pilvistä ulos ja taas sisälle kaikkien ilmeisesti liikkuessa järjestelmällisesti. Yksi niistä oli tuo suuri alus, jossa oli miehistöä ja taidokas kansirakennelma, toiset olivat pienempiä, kiekonmuotoisia, joissa ei ollut näkyviä ulkonemia.

Havaintohetkellä huomattiin myös seuraavat seikat, vaikkei niitä silloin kirjoitettu muistiin: pilvenkorkeudet arvioitiin suhteessa ympäröivien vuorten korkeimpaan näkyvänä olleeseen kohtaan. Koska esineet olivat usein pilvien alapuolella ja niiden hehku heitti laajan valokehän, joka heijastui pilvistä, pääteltiin esineiden laskeutuneen alle 2000 jalan (n.600 m) korkeuteen. Esineiden väri oli harmaankeltainen tai kalpeanoranssi, liikkuessaan ne olivat hyvin kirkkaita. Kun ne lopulta poistuivat lähetysaseman alueelta klo 21.30, niiden väri muuttui valkeasta syvän punaiseksi ja sitten sinivihreäksi.

Summittainen luonnos esineestä, jonka 38 ihmistä havaitsi klo 18.55 - 19.22 välisenä aikana, esitti sen ylösalaisin käännettynä lautasena, jossa oli ulkoreunan yläpuolelle kohoutuva "kansi" ja neljä tikkumaista jalkaa alapuolella. "Miehet", jotka oli piirretty kannelle, näkyivät keskivartalosta ylöspäin ja sininen ylöspäin heijastunut valo oli kuvattu yhdensuuntaisin katkoviivoin.

Kesäkuun 27. päivän, lauantain, havainto osoittautui kaikkein tärkeimmäksi Boiananin alueella. Klo 18 eräs lähetystyöntekijöistä näki suuren esineen ilmeisesti samassa paikassa kuin edellisenä iltana havaittu esine oli ollut. Hän kutsui paikalle Isä Gillin, joka kutsui muun henkilökunnan ulos tarkkailemaan outoa alusta. Vaikka aurinko oli laskenut, oli valoa riittävästi viideksitoista minuutiksi nähdä selvästi neljä miestä, jotka ilmestyivät näkyviin heti, kun esine oli havaittu.

Lähellä leijaili kaksi pienempää esinettä - toinen läntisten kukkuloiden yläpuolella, toinen aivan lähetysaseman yläpuolella. Tuolla suurella aluksella näytti kaksi hahmoa nojaavan yli "kaiteen" ja nostelevan käsiään aivankuin he olisivat asetelleet paikoilleen tai panneet kokoon jotakin, jota havaitsijat eivät nähneet. Isä Gill kohotti vaistomaisesti kättään ja heilutti. Hänen hämmästykseen toinen oudolla aluksella olleista hahmoista vastasi tähän tervehdykseen. Sitten Ananias, eräs lähetystyöntekijöistä, heilutti molempia käsiään päänsä yläpuolella ja kaksi muuta aluksella ollutta hahmoa tekivät samoin. Sekä Isä Gill että Ananias jatkoivat heiluttelua ja kaikki neljä muukalaista vastasivat samoin.

Pimeys alkoi laskeutua ja Gill lähetti Eric Kodawaran noutamaan lyhtyä; sillä hän suuntasi sarjan pitkiä valomerkkejä kohti UFOa. Minuutin tai parin päästä esine heilahteli useasti edestakaisin. Maassa olleet miehet jatkoivat käsien heiluttamista ja lyhdyn väläyttelyä, kun esine näytti suurenevan, ilmeisesti lähestyessään heitä. Noin puolen minuutin kuluttua se pysähtyi eikä lähestynyt enää. Kaksi tai kolme minuuttia myöhemmin olennot kadottivat kiinnostuksensa maan pinnalla olleeseen joukkoon ja palasivat työhönsä ja katosivat sitten "kannen alle". Noin klo 18.25 kaksi hahmoa näytti jatkavan työtään ja sininen valonheittimen kiila ilmestyi kaksi kertaa peräkkäin muutaman sekunnin ajaksi. Tällä välin kaksi muuta UFOa pysyivät paikallaan hyvin korkealla. Klo 18.30 Isä Gill meni sisään päivälliselle. Kun hän palasi klo 19 tuo suuri esine oli vielä näkyvissä, mutta näytti olevan kauempana. Gill lähti jumalanpalvelukseen. Klo 19.45 iltavirren jälkeen taivas oli pilvien peittämä ja näkyvyys oli rajoitettu - UFOt olivat ilmeisesti lähteneet."

Jälkihuomautus: haluaisimme kiinnittää lukijan huomion erääseen kohtaan, nim. siihen kuinka aluksen kannella nähdyt miehet (tai naiset) olivat valaistut. Paitsi itse aluksesta hehkunutta valoa ympäröi heitä myös "oma" valo, jonkinlainen heidän ääriviivojaan myötäillyt, mutta itse kehosta irrallaan ollut erikoinen sädekehä tai valojuova. On useita tapauksia, jolloin on kuvailtu hehkuvapukuisia avaruusihmisiä, joita on nähty laskeutuneen lautasen yhteydessä. Valo, hehku ja loiste liittyvät usein jollakin tavalla sekä tuntemattomiin lentäviin esineisiin että niiden ohjaajiin. Aluksesta ei kuulunut mitään ääntä. Kannella olleet olennot vaikuttivat ulkomuodoltaan ja suhteiltaan ihmisen kaltaisilta, mutta tarkempia yksityiskohtia ei pitkän etäisyyden vuoksi voitu havaita.

x) NICAP (National Investigations Committee on Aerial Phenomena), amerikkalainen outojen avaruusilmiöiden tutkimuskomitea, os. 1536 Connecticut Ave., N.W. Washington 36, D.C. Julkaisi v. 1964 laajan raportin The UFO Evidence.

xx) APRO (Aerial Phenomena Research Organization), amerikkalainen UFO-tukimusjärjestö, os. 4145 East Desert Place, Tucson, Arizona. APROn johtajan, C. Lorenzenin kirja The Great Flying Saucer Hoax ilmestyi v.1962.

Outo valoilmiö Raumalla

Muutamat raumalaiset havaitsivat toissayönä suunnilleen klo 23.30 pohjoisella taivaalla n. 45 asteen korkeudella pyöreän valoilmiön, joka vaikutti suuremmalta kuin kuu ja oli näkyvissä runsaat puoli tuntia. Sen keskusta oli kirkkaanvihreä ja reunat kellertäviä. Kirkkaimmillaan se oli 5—10 minuuttia, sitten sen muoto muuttui pystysuoraksi soikioksi, sen yläreunat alkoivat muistuttaa revontulia, se tuli vähitellen kapeammaksi ja läpikuultavammaksi sekä häipyi lopulta kokonaan.

Oheisen lehtileikkeen (Länsi-Suomi 13.4.1967) on lähettänyt J. Ahtola Rauma, Kullanperä. Vrt. seuraavaan Jarl Lundin kirjoitukseen kohta 3).

Suomessa tehtyjä havaintoja

Jarl Lund:

1) Oli heinäkuun loppupuoli vuonna 1956. Ajoimme autolla Luopioisista päin Pälkäneelle. Noin 6 km ennen kirkonkylää kiintyi huomiomme esineeseen, joka liikkui oudosti pilvien alapuolella. Pysäytin auton ja nousimme ulos. Outo esine oli noin 800-1000 m päässä meistä, liikkui aivan äänettömästi ja oli liikkumistavaltaan hyvin erikoinen. Vaikutti siltä kuin tämä esine, joka oli kiekon muotoinen, olisi pyörinyt samalla tavoin kuin hyrrä, mutta lisäksi sen liike oli vaappuvaa muistuttaen putoavaa lehteä tai epäonnistunutta kiekonheittoa. Seurasimme hämmästyneinä tämän UFOn matkantekoa ehkä 20 - 25 sekunnin ajan, sitten se hävisi näkyvistä pilvien lomaan.

2) Maaliskuun 17. 1967. Kello oli 3.40, ajoin autolla Pori - Tampereen pikatietä Leineperiin hoitamaan kiireellistä eläinsairaustapausta. Oli voimakas, kirkas tähtitaivas ja tavoilleni uskollisena tähyilin siinä ajaessani tähtiä ja myös mahdollisia yöllisiä taivaalla liikkujia. Sain voimakkaan tunteen, että varmaan voisin nähdä vaikka "lentävän lautasen", mutta tapauksen kiireellisyyden vuoksi en voinut pysähtyä vaan jatkoin matkaani. Eräässä tienhaarassa oli talon isäntä vastassa ja kiiruhdimme parantelemaan eläinparkaa. Siinä eläintä hoidellessani kertoi isäntä nähneensä minua tiellä odotellessaan oudon, voimakkaan valoilmiön. Oli vaikuttanut siltä niinkuin puiden latvojen yläpuolelta olisi valaistu valonheittimillä siten, että koko tienoo tuli silmänräpäyksessä päivänkirkkaaksi. Tässä vaiheessa talon emäntä keskeytti ja kertoi nähneensä ilmiön talon pihamaalta, joka oli aukeampaa maastoa, aivan selvästi. Hänkin kertoi koko ympäristön tulleen valtavan kirkkaaksi ja samalla hän oli nähnyt korkeuksista laskeutuvan kirkkaan, pommin muotoisen esineen, joka häipyi puiden taakse. Hän kertoi pelästyneensä tavattomasti ja luulleensa maailmanlopun tulleen. Mitään ääntä eivät kummatkaan olleet kuulleet. Tiedustellessani isännältä, tapahtuiko tämä n. 10 minuuttia ennen minun tienhaaraan saapumistani, myönsi hän arvionsa mukaan aikamäärän samaksi - siis juuri siksi, jolloin minulla oli voimakas tunne UFOn läsnäolosta.

3) Huhtikuun 11.1967. Olin Noormarkussa pitämässä esitelmää lentävistä lautasista. Kuulijakunta vaikutti varsin kiinnostuneelta, keskustelua ja kyselyjä riitti. Olipa joukossa sellaisiakin, jotka olivat itse nähneet "lentolautasia". Vilkkaasta keskustelusta johtuen tilaisuus päättyi vasta klo 22.20. Kotiin saavuttuani tunsin halua lähteä vaimoni kanssa ulos katselemaan yöllisiä ilmiöitä. Jostain syystä vaimoni ei kuitenkaan ollut halukas lähtemään, joten luovuin tuumasta. Tätä saimme kuitenkin katua, sillä seuraavana päivänä kertoi laboranttirouva R.G. nähneensä miehensä kanssa edellisenä iltana noin puolen tunnin ajan klo 22.20 - 22.50 välillä oudon valoilmiön. Täysikuuta huomattavasti suurempi esine oli näkynyt Porissa Kirjurinluodon yläpuolella. Se oli keskeltä syklaaminpunainen muuttuen reunoilta vihreäksi. Esine näytti aluksi pyöreältä, jossa punainen osa oli hallitseva. Sitten se muuttui vähitellen soikeaksi koko esineen muuttuessa väriltään vireäksi. Vähitellen se häipyi näkyvistä.

---

raimo heiskanen:

UFOjen liepeillä

UFO-aallot ja muutamat yksityistapaukset ovat virittäneet ihmisiä erilaisiin spekulatioihin ja otaksumiin. Vastauksia "näihin poikkeusilmiöihin" on haettu hyvin kaukaa menneisyydestä tai sitten "on saatu tietää" ratkaisun olevan lähellä.

Joka tapauksessa tämän UFO-ilmiön arvioiminen käy UFO-havaintojen kautta, niiden piiristä löytyneet "lait" ovat omiaan vapauttamaan UFO-tutkimuksenkin ja yleisen mielipiteen niistä mahdollisuuksista, joissa pelkästään venytetään pitkäksi omia luulojaan maailmasta ja elämästä yleensä.

Ja jo tähän mennessä vallitsevat eri näkemykset UFOista yleensä juoruavat juuri spekulatioista itsensä tietä ilman ratkaisua varsinaisessa merkityksessä. Se, joka spekuloi, ei tarvitse ns. ratkaisua, sillä hänellä on spekulatiossa enemmän kuin ns. ratkaisuissa yleensä.. . . .

Venäläinen fyysikko, prof. Agrest on UFOjen liepeillä kehittänyt niin kuin eräät toisetkin "teorian muinaisaikoina planeetallemme tapahtuneista vierailuista". Prof. Agrestin mukaan nämä vierailijat eivät ole tulleet omasta aurinkokunnastamme vaan jostakin kauempaa, missä on aurinkoja kiertäviä asutettuja planeettoja.

Agrest sanookin, että vierailijat ovat luultavasti valinneet laskeutumispaikakseen Lähi-Idän, missä on omituisia ikivanhoja rakennelmia, mm. Baalbek käy tästä ilmi. Agrest perustaa väitteensä neljään (4) kohtaan:

1. Tektiitit, omituiset lasimaiset kivet, joissa on alumiinin ja berylliumin radioaktiivisia isotooppeja, ovat n. viiden milj. vuoden ikäisiä ja saattavat olla vierailijoitten/"näitten vierailijoitten" tekemien kokeitten jätteitä.

2. Muinaisaikojen taiteen monumentit, varsinkin sellaiset, joissa kuvataan pyöreäpäisiä hahmoja niinkuin esim. Saharassa, voivat olla näitten avaruusmiesten kuvia.

3. Muinaisuskontojen traditioita ja legendoja, jotka puhuvat "jumalista" ja "jumalien pojista", jotka astuivat Maahan ja miehestä nimeltä Enok, joka vietiin elävänä ylös taivaaseen, voidaan pitää viitteinä samoihin tapahtumiin (1 ja 2).

4. Muinaisaikojen tieteessä, mikä näyttää sisältävän enemmän kuin luullaankaan, on luultavasti "vierailijoitten" antamia opetuksia.

Misrakin teoria on myöskin spekuloiva. Misraki on perehtynyt vanhoihin teksteihin ja tutkinut kristinuskon alkuperää.

Niinkuin Agrest, venäläinen astronomi Kazantsev on väittänyt ennen Misrakia ja Lę Poer Trenchiä, että enkelit ovat voineet olla avaruusihmisiä. (Genesis 19:3, Genesis 18:4-5, Genesis 6:4). Misraki osoittaa, että käsitys enkelien hengellisestä olemuksesta/henkisestä olemuksesta ei esiinny kirkon opetuksissa ennekuin kuudennella vuosisadalla j.Kr. Kirkkoisät olivat siihen asti pitäneet enkeleitä fyysisinä.

Misrakin mukaan "Jahven kirkkaus", kirkas pilvi, mikä johti israelilaiset erämaasta ja mikä leijui usein Jerusalemin yläpuolella, olikin itse asiassa avaruuslaiva. Misraki hakee väitteilleen tukea nykyisistä ilmestyksistä mm. Fatiman ihmeestä vuonna 1917.

Misraki on ajan hengestä poikkeava: hän ei pidä uskontojen ilmestyksiä ja suurtapahtumia pelkkinä myytteinä ja primitiivisinä legendoina vaan hänen nähdäkseen nämä uskontojen suurtapahtumat olivat fyysisten olentojen aikaansaamia.

Vuonna 1954 sattui tunnettu UFO-aalto, ja tästä mm. Fletcher, Kenian tähtitieteellisen yhdistyksen johtaja sai ilmoille paljon puhutun kuvan: UFOt ovat interplanetaarisia ja niitä on lähetetty kartoittamaan maapalloa.

Aimé Michel tunnetaan meilläkin kirjastaan "Flying Saucers and the Straight-Line Mystery". Aimé Michel kuuluu mm. APROon, vuonna 1952 perustettuun tieteellisellä pohjalla toimivaan UFO-järjestöön ja hän on esittänyt neljä kohtaansa "yhteyden mahdollisuudesta":

1. Näin avaruustutkimuksen aikana yhteys eri rotujen kesken, joilla on meistä poikkeava biologinen rakenne, on ehkä mahdoton tai sitten yhteys voi noudattaa yksisuuntaista tietä, niinkuin esim. eläintieteilijän ja hyönteisen välinen yhteys. Hyönteinen, jota eläintieteilijä havainnoi, tajuaa tämän yhteyden, mutta vain omalta tasoltaan eikä

Valokuvia Argentiinasta

Oscar A. Galindez (Flying Saucer Review'n kirjeenvaihtaja Argentiinassa):

Noin vuosi sitten Isä Segundo Benito Reyna, jesuiittapappi, joka on Adharan observatorion esimies San Miguel'issä Buenos Airesin maakunnassa, piti lehdistökonferenssin ja näytti lehtimiehille hämmästyttävän valokuvan, joka oli otettu em. observatorion voimakkaalla kaukoputkella.

Isä Reyna, arvostettu tähtitieteilijä ja tiedemies, on ystävällisesti luovuttanut kopion tästä valokuvasta Flying Saucer Review'in käytettäväksi.

Kuvan historia on seuraava: kello 20,30 joulukuun 1 päivänä 1965 alkoi observatorioon tulla lukuisia puhelinsoittoja, joissa ilmoitettiin, että kuussa oli jotain outoa, ja tiedusteltiin, havaittiinko sitä observatoriossa.

Tuona hetkenä observatorion henkilökunta työskenteli tosiaankin kuu-tutkimusten parissa valokuvaamalla sitä neljän minuutin väliajoin eivätkä siis itse tarkkailleet kuuta. Mutta kehitettyään valokuvat, jotka oli otettu kaukoputkeen kiinnitetyllä kameralla, huomasivat he sarjan kuudennessa kuvassa jotakin, mikä muistutti UFOja; yksi niistä oli kellonmuotoisen lautasen kaltainen, jollaista edesmenneen George Adamskin tunnettu valokuva esittää.

Ei ole epäilystäkään siitä, että nämä esineet olivat joko saapumassa ilmakehäämme tai poistumassa siitä, mikä voidaan päätellä niiden koosta. Sitä paitsi muutamia minuutteja kuvan ottamisen jälkeen kolme outoa loistavaa esinettä kulki satojen silminnäkijöiden hämmästykseksi hyvin matalalta La Platan kaupungin yli. (F.S.R. 1/67)

Kuudes niistä kuukuvista, jotka otettiin Adharan observatoriossa jouluk. 1 p. 1965

joulukuun 6. pnä 1966

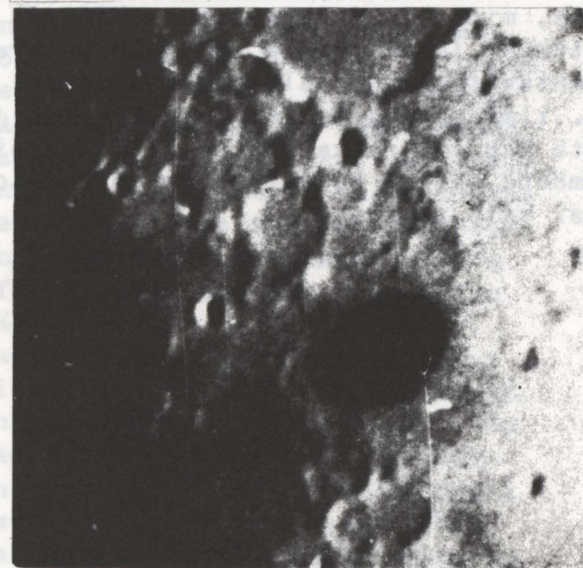
Jesuiittaisä esitelmöi lentävistä lautasista

(Hels. San. kirjeenvaihtajalta)

★] Buenos Aires, 5. 12. (C. H. Hillekamps) Tunnettu argentiinalainen astronomi ja tiedemies, jesuiittaisä Reina, joka toimii Buenos Airesia lähellä olevan Argentiinan tähtitornin johtajana, antoi hiljattain upseereille, hengenmiehille ja oppineille pitämässään esitelmässä huomiota herättäneen selostuksen "lentävistä lautasista".

Hän kertoi yhdessä monien ylioppilaiden kanssa havainneensa alvan äskettäin observatorionsa kaukoputkessa lentävän lautasen, joka seurasi tiedotussatelliitti "Echo II:sta".

Suurennettu yksityiskohta kuu-kuvasta, jossa näkyy "kellonmuotoinen" esine.

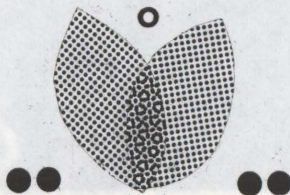

se kykene "ajatusten" vapaaseen vaihtoon.
2. On myös mahdollista, että tätä yhteyttä systemaattisesti tai ajoittaisesti vältetään.
3. Tämä yhteys on jo saattanut tapahtua salassa.
4. Yhteys saatetaan tajuta "henkisellä tasolla". Meidän nykyinen "tajuntamme tila" ei noudata samaa järjestelmää kuin "tässä yhteydessä" edellytetään.

On olemassa muutamia muitakin teorioita yhteyksistä riippuen. Hermann Oberth puhuu mm.:"UFOt ovat peräisin aurinkokuntamme ulkopuolelta, noin 11 valovuoden päästä meistä". Joka tapauksessa nämäkään ns. teoriat eivät peitä UFO-havaintoja, jos kohta teorioilla on tapana peittää ajattelu ja virrata jokaisen ihmisen suupielistä.

UFOn tai UFOjen laskeutumistapaus Kelly'ssä vuonna 1955 ja Uuden Guinean tapaus vuonna 1959 tuovat "luonnollisuudellaan" uutta valoa UFOjen synkretismiin.

Jos me siis haluamme etsiä UFOista johtuvia vaikutuksia niin meille suorastaan annetaan niitä, mutta jos haluamme lähteä UFO-havainnoista ja päästä "totuuteen" niin meihin eivät enää vaikuta yleiset käsitykset tutkimusperusteista: mitä on tutkittava, mitä ei. Toisin sanoen UFOista johtuvat vaikutukset (ellei oteta lukuun UFO-havaintoja yms) kääntävät ihmisen alussa sisäänpäin: hän katsoo ko. ilmiösarjaa omalta tasoltaan ja jos hän katsoo, että hän voi ratkaista ko. ilmiöarvoituksen menettämättä mitään tasostaan, niin hän toimii kuin hakisi vain ruokaa . . . .

Pertti Oksanen:

Lentolautaset ja raamattu

Lentolautasala on erittäin laaja ulottaen vaikutuksensa miltei kaikille aloille. Tämä on luonnollinen seuraus uusien sivilisaatioiden kohtaamisesta. Kyseinen "avaruusteoria" tuo juuri sellaista tietoa Maan asukkaiden keskuuteen, jonka puutteessa kipeimmin olemme, sekä auttaa meitä näkemään laajempia asiayhteyksiä. Näin on laita myös uskonnon kohdalla.

Planeetallamme on runsaasti eri uskontoja. Pyrimme osoittamaan niiden välisiä eroja, jotta muutenkin yllin kyllin hajanainen maailmamme olisi entistä luokitellumpi. Nykyisin on kuitenkin havaittavissa uskontokuntien välistä lähentymistä. Tämän vuosisadan loppupuolella on tässä suhteessa ennustettu saatavan paljon aikaan.

Monien uskontojen pyhissä kirjoissa kerrotaan tapahtumista ja ilmiöistä, jotka viittaavat - joskus sangen selvästi - lentolautasiin tai vierailuihin Maan ulkopuolelta. Amerikan intiaanien keskuudessa eli uskomus, että valkoiset miehet olivat eräänlaisia jumalia, kunnes kullanhuuhtojat haihduttivat "punanahoilta" oletettavasti aikaisempien historiallisten tapahtumien pohjalta - ennen Mayflower'n ja jo ennen Kristoffer Kolumbuksen tai viikinkien tuloa - syntyneet käsitykset.

Ikivanhat intialaiset viisaudenkirjat kertovat esineistä, jotka liitelivät taivaalla äänettömästi. Islamin uskonnon pyhässä kirjassa, Koraanissa, on mainintoja arvoituksellisista valoilmiöistä. Muinaisten juutalaisten joukossa pieni ryhmä säilytti keskuudessaan salaisuuden "merkabasta", enkelien taivaallisesta kulkuneuvosta. Sanskriitinkielisis-

sä kertomuksissa kuvataan ilmassa kulkevia koneita, "vimanoita". Faaraot merkitsivät muistiin havaintojaan käsittämättömistä lentävistä armeijoista. Roomalaiset historioitsijat, kuten Plinius vanhempi, kertovat yläilmoissa viilettävistä kilvistä.

Ja ensimmäinen lentokone lensi vasta vuosisatamme alussa. Kaikki kunnia veljekset Wrightille mutta lentävä lautanen on paljon parempi ja vanhempi keksintö.

Kristittyjen pyhässä kirjassa, Raamatussa, väitetään olevan noin 300 viittausta avaruusvierailuihin tai lentäviin lautasiin. Luultavasti historiamme tunnetuin lentolautanen tai sellaisen emälaiva, on nk. Betlehemin tähti. Matteus 2:9 ". . . Tähti, jonka he olivat itäisillä mailla nähneet, kulki heidän edellään, kunnes se tuli sen paikan päälle, jossa lapsi oli, ja pysähtyi siihen." Jos oletamme, että Betlehemin tähti todella oli toiselta taivaankappaleelta ilmakehäämme merkittävälle vierailulle tullut avaruusalus, selittää se tähden älyllisen toiminnan, eikä siis ole mikään ihme, että tähti kulki tietäjien edellä ja pysähtyi määrätyssä paikassa.

Runsaat kolmekymmentä vuotta Kristuksen syntymän jälkeen kerrotaan seuraavaa: Apostolien 1:9 ".. Kohotettiin hänet (Kristus) ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään." Profeetta Eliaan liittyy samankaltainen tapaus, II Kuningasten kirjan 2:11 " . . . Äkkiä ilmestyivät tuliset vaunut ja tuliset hevoset ja Elisa nousi tuulispäänä taivaaseen." Paavali kirjoittaa korinttolaisille: II Kor. 12:2-4 "Tunnen miehen . neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen . . ja minä tiedän, että tämä mies . . temmattiin paratiisiin ja kuuli sanattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua." Myös Joh.ilm. 11:12" . . . niin he nousivat taivaaseen pilvessä."

Hesekiel aloittaa kirjansa pitkällä kuvauksella - nykyään kutsuisimme niitä lentolautasiksi, Hesekiel 1:4 "Ja minä näin, ja katso: myrskytuuli tuli pohjoisesta, suuri pilvi ja leimahteleva tuli, ja

pilveä ympäröi hohde, ja tulen keskeltä näkyi ikäänkuin hehkuvaa malmia, keskeltä tulta." 1:5 "Ja sen keskeltä näkyivät neljän olennon hahmot ja näöltänsä ne olivat tällaiset: niillä oli ihmisen hahmo." 1:16 "Pyörät olivat näöltään ja teoltaan niinkuin krysoliitti, ja niillä neljällä (pyörällä) oli sama muoto, ja ne olivat näöltään ja teoltaan, kuin olisi ollut sisäkkäin pyörä pyörässä." 1:27 "Ja minä näin ikäänkuin hehkuvaa malmia, tulen näköistä, jota ympäröi kehä ylöspäin siitä, mikä näytti hänen lanteiltansa; ja alaspäin siitä . . minä näin kuin tulen näköistä, ja sitä ympäröitsi hohde." 1:28 "Kuin kaari, joka on pilvessä sadepäivänä, niin oli näöltään sitä ympäröivä hohde." Kymmenennestä luvusta käy ilmi, että tämän Kebar-joen kertomuksen kaltainen ilmiö sattui myöhemmin Jerusalemissa. Hesekiel oli sangen tarkka havaintojen tekijä. Hänen aikanaan ei vain käytetty nimitystä lentolautanen, mikäli tässä sellainen on kysymyksessä.

Kuuden valaehtoisen todistajan silmien edessä amerikkalainen George Adamski kohtasi marraskuun 20 pnä 1952 venuslaisen, "Orthonin". Hän on vain yksi aikamme kontaktihenkilöistä. Jos tämä olisi tapahtunut saman verran ennen Kristuksen syntymää, saisimme kenties lukea tuon tapahtuman Raamatusta.

Jotkut Raamatun profeetat olivat ilmeisesti aikansa yhdysmiehiä. Tällaiseen viittaa esimerkiksi Israelin kansan vaellus Egyptistä Kaanaan maahan Mooseksen johdolla. II.Moos. 13:21-22 "Ja Herra kulki heidän edellänsä, päivällä pilvenpatsaassa johdattaakseen heitä tietä myöten ja yöllä tulenpatsaassa valaistakseen heidän kulkunsa. Pilvenpatsas ei poistunut päivällä eikä tulenpatsas yöllä kansan edestä." Hyvin samaan tapaan kuvailtiin pystyssä ollutta lentolautasten sikarinmuotoista tukialusta, joka nähtiin taivaalla v.1954 lähellä Pariisia. II.Moos. 24:15-17 "Kun Mooses oli noussut vuorelle, peitti pilvi vuoren. Ja Herran kirkkaus laskeutui Siinain vuorelle, ja pilvi peitti sen kuusi päivää, ja seitsemäntenä päivänä hän huusi Moosesta pilven keskeltä. Ja Herran kirkkaus

vuoren kukkulalla näytti israelilaisten silmissä kuluttavalta tulelta." II Moos. 33:9-10 "Ja aina kun Mooses meni majaan, laskeutui pilvenpatsas ja seisahtui majan ovelle, ja Herra puhutteli Moosesta. Ja kaikki kansa näki pilvenpatsaan seisovan majan ovella. . ." II Moos. 40:34-38 "Sitten pilvi peitti ilmestysmajan, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen, eikä Mooses voinut mennä ilmestysmajaan, sillä pilvi oli laskeutunut sen päälle, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen. Ja joka kerta kun pilvi kohosi asumuksen päältä, lähtivät israelilaiset liikkeelle; näin oli koko heidän vaelluksensa ajan. Mutta milloin pilvi ei kohonnut, he eivät lähteneet liikkeelle, ennen kuin sinä päivänä, jona se taas kohosi. Sillä Herran pilvi oli päivällä asumuksen päällä, ja yöllä oli pilvessä tulen hohde kaikkien israelilaisten silmien edessä, näin oli koko heidän vaelluksensa ajan." Sama asia toistetaan vielä IV Moos. 9:15-23, 10:33-36, 12:5, V Moos. 1:33 ja 31:15.

Taivaalla näkyvä outo ilmiö johdatti siis israelilaiset Egyptistä Kaanaan maahan samaan tapaan kuin tietäjät Betlehemiin. Epäilemättä kyseinen "pilvi" ylitti roimasti normaalipilven ominaisuudet. Tämä, ja se että ilmiö kesti määräajan ja että sillä oli tietty tarkoitus, antaa aiheen otaksua pilvipilarin tai tulipatsaan olleen älyllisen kontrollin alainen avaruusalus. Tähän viittaa myös se, että ilmiötä ei saanut mennä lähelle (IIMoos. 40:35). Tunnetaanhan meidän päiviltämme tapauksia, jolloin ihminen on vahingoittunut tultuaan tietyissä olosuhteissa vaarallisen lähelle lentolautasta.

Mooseksen kuolema on yhä arvoitus. Ainakaan hänen hautaansa ei ole löydetty. Hänen kuolemastaan sanotaan: V Moos. 32:50 " . . ja tulet otetuksi heimosi tykö . . " Yksi seikka niin Mooseksen kuin Elian kohdalla on varma: he tulivat vielä ainakin kerran käymään maan päällä oletettavasti planeettainvälisessä kulkuneuvossa. Luukkaan evankeliumin mukaan Jeesus, Pietari, Johannes ja Jaakob nousivat vuorelle rukoilemaan ja tapahtui mm. seuraavaa: Luukas 9:30 "Ja katso, Hänen kanssaan puhui kaksi miestä, ja ne olivat Mooses ja Elias (Elia)." Luukas 9:34 "Ja Hänen tätä sanoessaan tuli pilvi ja peitti heidät varjoonsa." Nykyäänkin maapallolla elää järkeviä ihmisiä, jotka väittävät käyneensä toisella planeetalla.

Pyhän Hengen vuodattamisen yhteydessä tapahtui myös merkille pantavaa: Apostolien teot 2:2-3 "Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat heidän itsekunkin päälle."Jeesusta kastettaessa sattui samankaltainen ilmiö. Tällöin ilmassa oli jotakin kiinteää: Luukas 3:21-22 ". . . Ja myöskin Jeesus oli saanut kasteen ja rukoili, niin tapahtui, että taivas aukeni ja Pyhä Henki laskeutui Hänen päällensä ruumiillisessa muodossa niinkuin kyyhkynen, ja taivaasta tuli ääni: "Tämä on . . ." Luukas korostaa, että se ruumiillinen muoto, massa, ei ollut kyyhkynen, mutta liikkui samalla tapaa, siis lentäen. - Olisikohan uhkarohkeaa ajatella, että kun Jeesus rukoili, Hän oli yhteydessä lentolautasen ohjaajaan. Myös ennen kuin Mooses, Elias ja nk. pilvi ilmestyivät Jeesuksen, Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin luokse vuorelle, keskittyi Jeesus lähettämään ajatuksensa ylös taivaisiin, rukoili. Myös Salomon rukous kuultiin: II Aikakirja 7:1 "Kun Salomo oli lakannut rukoilemasta, tuli taivaasta tuli ja kulutti polttouhrin ja teurasuhrit, ja Herran kirkkaus täytti temppelin." 7:3 ". . kaikki israelilaiset näkivät tulen tulevan alas ja näkivät temppelin päällä Herran kirkkauden . . ." Truman Bethurumille, yhdysmiehelle, sanottiin: "Kun haluat meidän (Maan ulkopuolelta tulevien) ottavan yhteyttä sinuun, ajattele vain meitä, paikkaa ja aikaa."

Monet kontaktihenkilöt ovat päässeet matkustamaan lentävässä lautasessa, jopa sellaisessa suunnattomassa, sikarinmuotoisessa emälaivassa, noissa avaruuden kulkuneuvoissa. Tämä saattaa ylittää atomiajan ihmisen käsityskyvyn, vieläpä mielikuvituksen. Kuitenkin historia toistaa itseään. Miten vai-

keaa onkaan ollut selittää matka ilmojen halki paikasta toiseen sata tai tuhat vuotta sitten. Näin kertoo Hesekiel 8:2-3 "Ja minä näin, ja katso: tulen näköinen hahmo. . . . näkyi loiste, joka oli nähdä niinkuin hehkuva malmi. Ja hän ojensi ikäänkuin käden ja otti minua pääni hiussuortuvasta. Ja henki nosti minut maan ja taivaan välille ja vei minut Jerusalemiin Jumalan näyissä, sisemmän portin ovelle, joka oli pohjoista kohden . ." 11:1 "Sitten henki nosti minut ja vei minut Herran huoneen itäportille . ." Tämä ei ollut Hesekielin ensimmäinen outo elämys ilmassa, sillä 3:12 "Niin henki nosti minut, ja minä kuulin . . " 3:13 "Olentojen siipien kohinan . . pyöräin jyrinän ja suuren, jylisevän äänen." 3:15 "Ja minä tulin Tell-Aabibiin pakkosiirtolaisten tykö . ." Edelleen myöhemmin: 11:23 "Ja Herran kirkkaus kohosi ylös, poiskaupungin keskeltä, ja asettui vuorelle, joka oli itään päin kaupungista." 11:24 "Mutta henki nosti ja vei minut Kaldeaan pakkosiirtolaisten tykö, näyssä Jumalan hengen voimalla; ja näky, jonka olin nähnyt, katosi minulta."

Ehkäpä Hesekiel ei osannut ilmaista matkaansa aluksessa paremmin kuin sanalla "näyssä", sillä moinen kokemus jäljestä päin ajatellen on varmaankin kuin näky, eikä aluksen käyttövoimaa sen tieteellisemmin kuin "Jumalan hengen voimalla". Niinpä loppuosa kuuluisi nykyaikaisemmassa muodossa: " . . näyssä (aluksessa) Jumalan hengen voimalla (Hesekielin selitys käyttövoimasta); ja näky (alus) jonka olin nähnyt, katosi minulta (näkyvistä)."

Pakkosiirtolaisten luona Kaldeassa Hesekiel oli kunnes: Hesekiel 40:1-2 " . . tuli minun päälleni Herran käsi, ja Hän vei minut sinne. Jumalan näyissä Hän vei minut Israelin maahan ja laski minut hyvin korkealle vuorelle . . " Voimme vain arvailla, lensikö Filippuskin kenties UFOssa, millä nimellä tuntemattomia lentäviä esineitä nykyisin kutsutaan, Apostolien teot 8:39 " . . tempasi Herran henki Filippuksen pois, eikä hoviherra häntä enää nähnyt . . " 8:40 "Mutta Filippus tavattiin Asdonissa; ja hän vaelsi ympäri ja julisti evankeliumia kaikissa kaupungeissa . . "

Lentävistä lautasista on vaikea saada onnistuneita valokuvia, koska ne liikkuvat hyvin nopeasti ja ovat usein häikäisevän kirkkaita, niin että niiden ääriviivat eivät erotu. Voi olla, että Saulus Tarsolainen näki vastaavaa kääntyessään Paavaliksi: Apostolien teot 22:6 "Niin tapahtui, kun minä matkalla ollessani lähestyin Damaskoa, että keskipäivän aikaan yhtäkkiä leimahti taivaasta suuri valo minun ympärilläni." 22:7 "Ja minä kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: Saul, Saul, miksi vainoat minua?" Tässä voi olla kysymyksessä telepaattinen viesti, sillä 22:9 "Ja minun seuralaiseni näkivät kyllä valon, mutta eivät kuulleet sen ääntä, joka minulle puhui."

Voiko mitään tällaista tapahtua nykyaikana? Ilmeisesti voi: lokakuussa 1966 Turun taivaalla nähtiin valoilmiöitä ja ylhäältä kuului ikäänkuin vieraskielistä miehen puhetta. Vastaavat ilmiöt havaittiin kolmella muulla paikkakunnalla Varsinais-Suomessa. Arvoitusta ratkottaessa esitettiin selitystä hanhista lentolautaseen, jota mahdollisuutta muuan radiotekniikan professori kannatti.

Jesaja kysyy: 60:8 "Keitä nuo ovat, jotka lentävät niinkuin pilvet ja niinkuin kyyhkyset lakkoihinsa?" Sama kysymys askarruttaa 20. vuosisadan kiireistä, välinpitämätöntä ihmistä, jolle taivaan merkit (Jeremia 10:2) näyttäytyvät yhä kohutummassa määrin. Psalmi 68:18 "Jumalan sotavaunuja on kymmenet tuhannet, on tuhannen kertaa tuhannet . ."

Toisen maailmansodan jälkeen on kirjattuja havaintoja tuntemattomista lentävistä esineistä tehty yli 10 000. Kaikkiaan havaintoja arvioidaan olevan toistasataatuhatta. Emme voi moittia keskiajan luostareiden kirjoituksissa esiintyviä munkkien havaintoja huonosti tehdyiksi tai Raamatun kertomuksia liian vertauskuvallisiksi tai yleensäkään historiallisten havaintojen ylimalkaisuutta, sillä kyseisten aikakausien ihmisillä ei ollut

edellytyksiä parempiin selityksiin, koska heidän sanavarastonsa oli rajoitetumpi ja vertauskohdat, kuten lentokoneet, puuttuivat. Siksi on ymmärrettävä, että lentolautasia on verrattu pilviin tai tulivaunuihin. Noihin aikoihin ei oltu keksitty ajallemme tyypillisiä mekaanisia koneita, joten lentolautasiakin kuvailtiin kuin eläviä olentoja: Hesekiel 1:18 "Kulkiessaan ne eivät kääntyneet, ja niiden kehät olivat täynnä silmiä, yltympäri, niissä neljässä." Moderneissa kuvauksissa ei enää puhuta "silmistä", sen sijaan pyöreät ikkuna-aukot ovat tavanomainen selostus samasta asiasta. Noita avaruusaluksia myös verrattiin eläviin olentoihin: "laskeutui kuin kyyhkynen" tai luonnonilmiöihin "myrskytuuli tuli pohjoisesta, suuri pilvi ja leimahteleva tuli, ja pilveä ympäröitsi hohde" tai "Elia nousi tuulispäässä taivaaseen."

Roomalaisille kilvet olivat tuttuja taisteluvälineitä, joten he johdonmukaisesti puhuivat lentävistä kilvistä. Kuvastaneeko nykyajan ihmisen rappeutuneisuutta se, että väittelemme lentävistä "lautasista", koska hyvä ruoka on usein mielessämme. Joka tapauksessa vuoden 1966 tammikuussa Konginkankaalla lentolautasen nähnyt emäntä kuvasi lautasen toisen syrjän hehkuneen sateenkaaren väreissä. Saman vuoden huhtikuussa Ron Sullivan niminen mies näki lentolautasen Australiassa. Hänkin kertoi aluksen toisen puolen loistaneen kuin sateenkaari kaikissa spektrin väreissä. Saman huomion teki jo Hesekiel (Hesekiel 1:28). Myös Joh.ilm. 10:1 "Ja minä näin erään toisen, väkevän enkelin tulevan alas taivaasta; hänen verhonaan oli pilvi, ja taivaankaari (ruotsinkielisessä käännöksessä "regnbåge" eli sateenkaari) oli hänen päänsä päällä, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, ja hänen jalkansa kuin tulipatsaat."

Palatkaamme hetkeen, jolloin Kristus otettiin ylös: Apostolien teot 1:10 "Ja kun he katselivat taivaalle hänen mennessään, niin katso, heidän tykönänsä seisoi kaksi miestä valkeissa vaatteissa." 1:11 "Ja nämä sanoivat: Galilean miehet, mitä seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla kuin te näitte Hänen taivaaseen menevän." Merkittävää on, että kyseiset kaksi miestä erosivat muista tietonsa ja mahdollisesti vaatetuksensa puolesta. Jeesuksen syntymästä paimenille antoivat tiedon enkelit (Luukas 2:8-9). Enkelit ilmoittivat myös Jeesuksen kuolleista nousemisen: Matteus 28:2 "Ja katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven pois ja istuutui sille." 28:3 "Hän oli näöltään niinkuin salama ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi." 28:5 "Mutta enkeli puhutteli naisia ja sanoi heille: älkää te peljätkö . . "

Enkelien inhimillisyyteen viittaa mm. seuraava: I Moos. 19:3 " . . ja hän (Loot) valmisti heille (kahdelle enkelille, miehiä) aterian ja leipoi happamattomia leipiä, ja he söivät." Päinvastainen tapaus sattui, kun enkeli valmisti Elialle aterian pelastaen tämän nälkäkuolemasta erämaassa. Raamatun mukaan Elia: I Kuningasten kirja 19:4 "Meni itse erämaahan päivämatkan päähän. Hän tuli ja istuutui kinsteripensaan juureen ja hän toivotti itselleen kuolemaa . " 19:5 "Ja hän paneutui maata ja nukkui kinsteripensaan juurelle. Mutta katso, enkeli kosketti häntä ja sanoi hänelle: Nouse ja syö." 19:6 "Ja kun hän katsahti, niin katso, hänen päänsä pohjissa oli kuumennetuilla kivillä paistettu kaltiainen ja vesiastia. Niin hän söi ja joi ja paneutui jälleen maata." 19:7 "Mutta Herran enkeli kosketti häntä ja sanoi: Nouse ylös ja syö, sillä muutoin käy matka sinulle liian pitkäksi." Ruoka olikin sangen ravitsevaa, sillä 19:8 "Niin hän nousi ja söi ja joi, ja hän kulki sen ruuan voimalla neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä . . " Mistä enkeli tuli Elian luo päivämatkan päähän erämaahan mukanaan vesiastia ja erittäin ravinnollista ruokaa? Ainoa järkevä, luonnollinen selitys toistaiseksi lienee se, että enkeli saapui erämaahan kirjon värein kimaltelevassa, metallinhohtoisessa aluksessa, jollaista nykypäivinä kansantajuisesti nimitetään lentolautaseksi.

Tuomarien kirja 13:6 kertoo: " . . Jumalan mies tuli minun luokseni; hän oli näöltään niinkuin Jumalan enkeli, hyvin peljättävä. En kysynyt häneltä, mistä hän oli, eikä hän ilmaissut minulle nimeänsä." 13:18 "Herran enkeli vastasi hänelle: Minkä tähden kysyt minun nimeäni? Se on ihmeellinen." 13:20 "Liekin kohotessa alttarilta taivasta kohti Herran enkeli kohosi alttarin liekissä ylös Maanoahin ja hänen vaimonsa nähden . . " Apostolit enkeli vapautti vankilasta (Ap.teot 5:19), samoin Pietarin (Ap.teot 12;7). Hesekiel saattoi erottaa lentävien pyörien pilotit (Hesekiel 1:5). Niinpä Raamatun enkelit itse asiassa olivat toisilta planeetoilta tulleita ihmisiä, jotka kävivät Maassa.

Klassinen käsitys, jonka mukaan enkeleillä olisi siivet, johtunee siitä, että he saapuivat lentävillä aluksilla, eikä tuolloin osattu ajatella muuta kuin siivin tapahtuvaa lentomuotoa lintujen - vaikkapa kyyhkysen - tapaan. Esimerkiksi Hesekiel 10:19 "Ja lähtiessään kerubit nostivat siipensä ja kohosivat maasta minun silmäini edessä, ja pyörät samalla kuin ne . . " Niinpä avaruusvierailijoidemme aluksia yksinkertaisesti kutsuttiin heidän siivikseen.

Usein kysytään, onko enkeleitä yhä nykyaikana. Sama kysymys on puettu myös muotoon: ovatko nk. yhdysmiehet todella tavanneet toisten taivaankappaleiden asukkaita? Näin ollen Gabriel ei ollut viimeisiä enkeleitä eikä Orthon ensimmäisiä avaruusvierailijoita.

Kun Keski- ja Etelä-Amerikka uuden ajan alussa valloitettiin, tuotti inkoille ja atsteekeille hämmästystä se, että he luulivat valloittajan ratsua ja ratsastajaa yhdeksi ja samaksi olioksi. Ehkä joskus on lentolautasta ja sen ohjaajaa luultu yhdeksi ja samaksi olennoksi. Tällaiseen viittaavat enkelit, joilla on tuliset jalat, sekä puhuvat pilvet. Jos näin on, se selittänee osaltaan historiallisten havaintojen vaikeatajuisuutta nykypolvelle.

Esitetyt ajatukset eivät ole tarkoitetut Raamatun vähättelemiseksi eikä kumoamaan Jumalan olemassaoloa, päin vastoin. Ns. lentolautaskirjojen,

joissa usein annetaan suunvuoro Maan ulkopuolisille, pääsisältö on filosofinen, ja niiden filosofinen pääsisältö on sama kuin Raamatun: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi." Kristus sanoo myös: Joh. 10;16 "Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammashuoneesta . . " Ja Joh. 14:2 "Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa." Kukaan ei kiellä ajattelemasta, etteikö Hän voisi tällä tarkoittaa muita asuttuja planeettoja.

xxxxxxxxxx

UFOT JA SÄHKÖMAGNEETTISET HÄIRIÖT - eräitä piirteitä

Jonkin aikaa on jo ollut tunnettua, että UFOjen läsnäolo on ollut ilmeisenä syynä moniin sähkömagneettisiin häiriöihin. Tämän johdosta on esim. fysiikan ja matematiikan professori Defiancen Collegessa (Ohio), Charles A. Maney lausunut uskovansa, että UFOt ovat avaruuskulkuneuvoja, joiden käyttövoimalla on jotain tekemistä magneettisten kenttien kanssa.

Paitsi että UFOjen aiheuttamat sähkömagneettiset häiriöt ovat ilmeisesti omiaan osoittamaan jotakin UFOjen fyysillisestä todellisuudesta, saatamme tutkimalla ao. tapauksia oppia paremmin ymmärtämään niitä tekijöitä ja madollisuuksia, joita liittyy sähkömagneettisiin ilmiöihin yleensä. Mm. tämän johdosta olisimme kiitollisia, jos lukijamme joilla on tietoja tai omia käsityksiä sähkömagneettisiin kenttiin liittyvistä tekijöistä, kirjoittaisivat niistä lehdellemme. Luonnollisesti otamme kiitollisina vastaan myös mahdolliset omakohtaiset kokemukset, mitä tulee UFOjen aiheuttamiin vaikutuksiin ja sähkömagneettisiin vaikutuksiin yleensä. Lehtemme eräänä toimintamuotona tulee olemaan juuri tietojen kerääminen ja mahdollisuuksien mukaan niiden julkaiseminen.

Esitämme tässä yhteydessä pienen yhteenvedon niistä erilaisista häiriöistä ja vaikutuksista, joita on havaittu UFOjen yhteydessä. Emme ole maininneet luettelossamme "enkelintukkaa", UFOista joskus pudonnutta kuitumaista ainetta, vaikka saattaa olla, että sekin jollakin tavalla liittyy erikoisiin sähköisiin olosuhteisiin. Toivomme voivamme käsitellä tuota ilmiötä lähemmin jossakin tulevaisuuden numerossamme.

1) Sähkölaitteisiin tulleet häiriöt ja muutokset
- autojen valot ja moottori sammuneet UFOn lähettyvillä, toimineet normaalisti UFOn etääntyessä
- sähkömagneettiset kellot pysähtyneet, kompassit häiriytyneet
- häiriöitä radiossa ja televisiossa
- katkoja sähkövirranjakelussa
- metalliesineet magnetisoituneet

2) Erilaiset fysikaaliset, näkyvät muutokset, jotka oletetaan UFOjen säteilyn aikaansaamiksi
- palaneet kohdat maassa ja pensaissa UFOjen laskeutumispaikoilla
- palovammat ihmisissä ja eläimissä

3) Eräitä muita erikoisia vaikutuksia eläviin olentoihin
- eläimet ovat tulleet rauhattomiksi, eräissä tapauksissa vaikkeivät voineet mitenkään nähdä UFOa
- lämmöntunne
- omituisten äänien kuuleminen x) ja tuoksujen tunteminen
- väliaikaiset halvautumis- tai liikuntakyvyttömyystapaukset

Esimerkkeinä em. tapauksista on tässä lehtemme numerossa vuonna 1957 Levellandissa Texasissa sattuneet tapaukset (Klassikkoja UFOjen historiassa) sekä Englanissa vuoden 1965 syyskuussa sattunut merkittävä tapaus, jota Flying Saucer Review-lehdestä xx) lainaamassamme artikkelissa selostaa tri Bernard E. Finch, mainitun lehden neuvonantaja. Tässä yhteydessä lehtemme lausuu kiitoksensa Flying Saucer Review'lle luvasta saada julkaista eräitä tämän englantilaisen, ympäri maapalloa levinneen erinomaisen lehden artikkeleita.

---

x) Prof. Ingalls Cornellin yliopistosta on osoittanut, että ihminen pystyy "kuulemaan" määrättyjä sähkömagneettisia aaltoja (UFO-Investigator 6/65).

xx) Flying Saucer Review os. 49 a KingsGrove, London, S.E. 15. England.

Tri Bernard E. Finch:

Langenhoe'n tapaus

(Flying Saucer Review 6/65)

Syyskuun 14. päivänä 1965 tehtiin hyvin mielenkiintoinen havainto lähellä Mersean saarta Essexissä, Englannissa. Tapaus sattui klo 1 yöllä ja silminnäkijänä oli älykäs insinööri Paul Green, joka oli tuolloin 29 vuotias. Tapaus oli järkyttänyt häntä huomattavasti, mutta hän ymmärsi merkitä muistiin koko tapauksen.

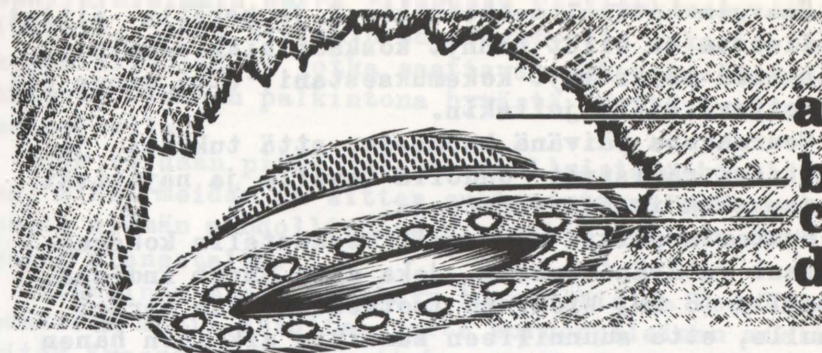
Kaksi viikkoa myöhemmin haastattelin ja ristikuulustelin häntä kahden muun henkilön läsnäollessa. Hänen kertomuksensa on epäilemättä tosi, ja lisäksi hän kuvaili useita itsessään havaitsemiaan oireita, joita voidaan pitää aiheutuneina vain ihmiskehon joutumisesta hyvin voimakkaan magneettisen kentän alaiseksi. Ilmeisesti tuo kenttä on niin voimakas, että se aiheuttaa jonkinlaisen valon, joka on vielä tuntematon meidän tieteellemme.

Seuraava on sanasta sanaan Paul Greenin kertomus kokemuksestaan:

"Kello oli noin 1 yöllä sunnuntaina, syyskuun 14 päivänä, kun ensimmäisen kerran näin "esineen". Oli kirkas yö, kuu oli taivaalla ja yläpuolellani näkyivät tähdet tuikkivan. Olin palaamassa kotiini länsi-Merseaan. Olin käynyt morsiameni luona Calchesterissa. En ollut juonut laisinkaan ja tunsin oloni oikein hyväksi. Ajoin moottoripyörällä nopeuteni ollessa keskimäärin 40 mailia tunnissa (n.60 km/t). Juuri ennen saapumistani Pete Tye´en niityn luokse, joka sijaitsee jonkin matkan päässä Langenhoe´sta etelään, ohitin skooterin. Pyöräni hyrräsi eteenpäin, mistään viasta ei näkynyt merkkiäkään.

Lähestyessäni suoraa tietä, joka on Langenhoe Hall´ista etelään päin, kuulin korkeaäänistä huminaa vasemmalta puolelta (idästä). Tämä ääni voimistui ja katsoin ylös nähdäkseni mahdollisen lähestyvän lentokoneen. En nähnyt lentokonetta, mutta huomasin pienen sinisen valopisteen Brightlingseasta itään, noin viiden mailin päässä (n. 8 km). Valo vilkkui ja suureni nopeasti ja sitten oivalsin, että se oli tulossa minun suuntaani yli Langenhoe´n suon. Sitten humina tuli paljon voimakkaammaksi ja muuttui kimeäksi surinaksi. Minulle valkeni, että valo ja ääni olivat yhteydessä toisiinsa. Sitten moottoripyöräni kone alkoi yskiä, se sammui useita kertoja ja sitten pysähtyi kokonaan ja valot sammuivat. Tuo sininen välkkyvä valo oli nyt noin mailin (puolitoista kilometriä) etäisyydellä idässä. Pystyin erottamaan jonkinlaisen ääriviivan ja suunnaton esine vyöryi esiin ilmestyen suurena ja kammottavana taivaalle. Se muistutti hyrrän ylempää puoliskoa ja oli suunnilleen kaasukellon kokoinen. Sen yläosassa näytti olevan kupu, jonka sisällä välkkyi outo sininen valo. Esine laskeutui hitaasti samalla kallistuen, ja pystyin näkemään sen vatsapuolen, jota ympäröi lukuisat pyöreät esineet, koko laitteen muistuttaessa "palloryhmää".

Olin noussut pyöräni selästä ja astuin muutaman askeleen kohti esinettä. Tunsin itseni lumotuksi

a = sininen välkkyvä valo c = "palloryhmä" valot
b = kiekon reuna d = savuava aukko

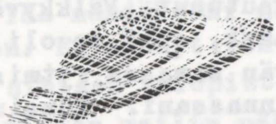
enkä pystynyt liikkumaan enkä puhumaan aivan kuin olisin ollut halvautunut. Välkkyvä sininen valo tuli niin kirkkaaksi, että se oli tuskallista, ja se tuntui välkkyvän samassa rytmissä sydämeni kanssa, joka takoi rinnassani. Tunsin kaikkialla kehossani pistelyä samanlaista kuin sähköiskun yhteydessä, jonka saa käsitellessä sähköistettyä karja-aitausta liian kauan. Sitten surina hiljeni ja esine laskeutui Wickin alueelle, missä on useita maataloja.

Yhtäkkiä skooteri, jonka olin ohittanut tiellä, lähestyi, sen kone yski ja pysähtyi ja sen ajaja, nahkatakkiin pukeutunut nuorukainen, nousi skooterin selästä ja seisoi jähmettyneenä katsellen sinistä valoa; hän ei puhunut eikä katsonut minuun päin. Päätäni alkoi pakottaa ja tuntui kuin sen ympärillä olisi ollut kiristävä rengas. Pystyin silti liikkumaan suurin ponnistuksin ja tartuin pyörääni yrittäen käynnistää sitä. Työnsin sitä pitkin tietä ja olin kiitollinen kuullessani koneen yhtäkkiä pörähtävän käyntiin. Nousin pyörän selkään ja ajoin pois mahdollisimman nopeasti pelottavan ja "tuskallisen" sinisen valon luota. Viilettäessäni tietä pitkin peittivät esineen näkyvistäni tien vierellä olevat pensasaidat, mutta näin vielä jonkin aikaa sinistä hehkua taivaalla.

Saavuin kotiini melkein klo 2 ja herätin äitini (sellaista en ollut tehnyt koskaan aikaisemmin). Olin niin pelästynyt kokemuksestani, että minun oli kerrottava siitä jollekin.

Seuraavana päivänä huomasin, että tukkani ja vaatteeni rätisivät oudolla tavalla ja näyttivät olevan sähköisesti varattuja.

Muutamia päiviä myöhemmin keskustelin kokemuksestani ystäväni kanssa, joka asuu Shrub Endissä, 5 mailia (8 km) Wickistä luoteeseen. Hän kertoi minulle, että suunnilleen samoihin aikoihin hänen koiransa oli alkanut haukkua ja avatessaan oven päästääkseen koiran ulos hän näki suuren sinisen valon kulkevan nopeasti taivaalla suoraan hänen yläpuolellaan. Se kulki luodetta kohti."

● Lehtemme eräänä tarkoituksena on keskustelun ja etenkin omakohtaisen ajattelun synnyttäminen. Toivomme, että seuraava Flying Saucer Review'ssa (2/63) julkaistu artikkeli olisi siinäkin suhteessa paikallaan. Mielipiteet ovat kirjoittajan, mutta ne saattavat avartaa käsityksiämme kysymyksestä "Onko heitä jo joukossamme?" Kirjoittaja on asunut monta vuotta Thaimaassa.

Frank Burr:

Vierailijoita jostakin kaukaa

Herra Siragusan x) kertomus siitä, kuinka hän on nähnyt avaruusihmisiä ja puhunut heidän kanssaan ja kuinka hänet oli johdatettu kohtauspaikalle telepatian avulla saattaa vaikuttaa monesta meistä lennokkaan mielikuvituksen tuotteelta, unen tai sadun muuntamiselta todellisuudeksi. Ne jotka suhtautuvat epäileväisimmin herra Siragusan kertomukseen, ovat ihmisiä, jotka hyvinkin saattavat olla vakavia kirkossakävijöitä ja jotka saattavat uskoa kuolemantakaiseen elämään palkintona hyvästä käyttäytymisestä maapallolla.

Jos voidaan pitää jotakin tuollaista mahdollisena, miksi meidän on sitten suhtauduttava epäuskoisesti elämän mahdollisuuteen ainakin jollain toisella planeetalla.

Itämainen mieli hyväksyy luonnollisina todellisuuksina monia asioita, joita eurooppalainen mieli pitää typeränä mielikuvituksena. Magia ja okkultismi ovat itämaisen päivittäisen elämäntavan osa ja buddhalaiset, vielä suuremmassa määrin kuin muut, ovat hyväksyneet uskontonsa perustaksi jotakin, joka länsimaisesta ihmisestä vaikuttaa mystiikalta. Buddhalaiset munkit, jotka ovat omistautuneet uskonnolleen, ovat oppineet levitaatiokyvyn ja voivat suorittaa normaalin ihmiskestävyyden ylittävällä nopeudella pitkiä matkoja. He matkaavat yli vuorten ja jyrkänteiden ilman näennäistä ponnistelua. Hengen hallintaa aineen yli edustaa lootusasennossa istuva yogi ja telepaattiset sanomat ovat hyvin yleinen yhteydenpitokeino. Kaikki tämä rohkaisee minua olettamaan, että kaikista ilmeisin paikka, jossa jonkin toisen planeetan asukkaat voisivat siirtyä maapallon ihmisten keskuuteen, olisi sellainen, jossa he eivät aiheuttaisi suurta hämmästystä.

Omat avaruusasiantuntijamme suunnittelevat miehen lähettämistä Kuuhun tai jollekin muulle planeetalle saadakseen selville, millaista elämää näillä esiintyy. Voidaan siksi sanoa, että mahdollisesti muiden planeettojen asukkaat tietävät aikomuksistamme ja että heillä on samanlaisia suunnitelmia meidän suhteemme. Monet ihmiset ovat nähneet lentäviä lautasia; he ovat olleet täysin terveitä ja johdonmukaisia henkilöitä, eräät heistä ovat vastuussa satojen ihmisten hengestä lennettäessä tuhansien mailien matkoja maapallon eri osiin. Liikennelentokoneiden kapteenit ja miehistöt ilmoittavat vähän väliä lautasen muotoisten alusten havaitsemisesta.

Hyväksykäämme tällöin, että jos näitä aluksia on nähty, niitä ohjaa varmasti jonkinlainen olento. Tämä olento on siten ainakin yhtä älykäs kuin me tai älykkäämpikin, koska hänen lentomenetelmänsä ovat kehittyneempiä kuin meidän. Tämä kohta johtaakin minut herra Siragusan kertomukseen ja hänen saamaansa sanomaan.

On mahdollista, että avaruusihmiset ovat joskus kokeneet atomiaseiden aiheuttaman tuhon ja ovat kasvaneet atomiaseiden käytön yläpuolelle. He säilyivät ponnistuksin, jotka jäävät ehkä ainaisesti meille tuntemattomiksi, ja säilyttyään elossa he tarjoavat nyt omaa viisauttaan meille estääkseen meitä itsetuhosta. Maapallolla saattaa olla useita ihmisiä, joita he ovat kohdanneet, mutta jotka kieltäytyvät kertomasta kokemuksistaan naurunalaiseksi joutumisen pelosta.

Buddhan usko opettaa pitämään elämää pyhänä: on kiellettyä tuhota mitään elollista. Aikoinaan opetti Buddha useita seikkoja, jotka suuresti muistuttavat kristillistä uskoamme. Muistiinpanojen mukaan hän eli 2505 vuotta sitten eli 600 vuotta ennen Kristusta, ja kuitenkin heidän oppinsa ovat melko samanlaisia.

Ei ole todisteita siitä, että joukossamme tässä maailmassa eläisi avaruusihmisiä, mutta ei ole myöskään todisteita siitä, ettei heitä olisi joukossamme. He voisivat hyvin helposti sekoittua Tiibetin vuoristolaiskansojen keskuuteen. Sieltä he voisivat kulkea moniin muihin valtioihin ja sekoittua joukkoomme. On ilmeistä, että ihmiset, jotka uskovat okkultismiin ja jotka eivät joudu ilveilyn kohteeksi kertoessaan nähneensä jotain epätavallista, hyväksyisivät heidät helposti.

Heidän äkillinen ilmestymisensä ei aiheuttaisi maahanmuuttoviranomaisten tai poliisin tutkimuksia ja he saisivat oikeuden elää maapallolla tarvitsematta selittää, mistä he ovat kotoisin. "Tuolta kaukaa" olisi täysin tyydyttävä vastaus heidän kotipaikkaansa koskevaan kysymykseen.

Olen ollut monta vuotta näissä Itämaissa ja

luulen tuntevani ne ja monet niissä vallitsevista uskomuksista. Jokin aika sitten, kun olin mieleltäni rauhaton ja hermostunut, kutsui eräs kuninkaallinen prinssi minut ystävänä temppeliinsä ja me vain istuskelimme ja keskustelimme, hän, hänen pappinsa ja minä, ja hän soi minulle mielenrauhan. Juuri näiden ihmisten pariin avaruusvierailijat saattaisivat hyvin sekoittua.

Avaruusihmisiä saattaa hyvinkin olla keskuudessamme. He ovat ehkä ajoittaneet saapumisensa siten, että he ovat maapallolla hiukan aikaisemmin kuin me muilla planeetoilla. He saattavat tuntea, että on aika kehoittaa meitä luopumaan atomiaseiden käytöstä ja ohjata tarmomme rauhanomaisiin päämääriin. Amerikan yläpuolella lennelleet alukset ovat ehkä tarkastelleet intiaaneja eivätkä amerikkalaisia, ehkäpä he vielä kerran ovat etsimässä ihmismieltä, jota kaukaa saapuneen matkamiehen ilmestyminen ei hätkähdyttäisi.

Mahdollisesti Italia on eräs ulkoraja, mitä tulee maihin, joissa on vastaanottavaisia mieliä. (Kirj. viittaa herra Siragusan kotimaahan.) Katolilaiset uskovat moniin outoihin asioihin, mutta italialaiset ovat kriitillisempiä kuin buddhalaiset. Emme tiedä erästä asiaa: valmistautuvatko avaruusihmiset elämään joukossamme vai harjoittavatko he vastaanottavaisia ihmismieliä. Monia kohtaamisia on väitetty tapahtuneen ja näitä varten valitaan alueita, jotka ovat suotuisimpia. Jos he kaipaavat ohuempaa ilmakehää kuin meillä on, silloin korkeiden vuorten huiput olisivat xx) sopivimpia kuin merenpinnan tasolla oleva maa. Meidän tulee harjoitella, kun haluamme harrastaa esim. vuoristokiipeilyä; avaruusvierailijoiden on ehkä harjaannuttava laskeutumiseen. Olen melko varma, että nykyisten rajoitusten vallitessa, mitä tulee maasta toiseen siirtymiseen, avaruusihmiset voisivat tulla maapallolle pohjois-Intian ja muiden itäisten alueiden vuoristojen kautta. Ehdotan, että sellaisilta alueilta tulisi hankkia lisää todisteita.

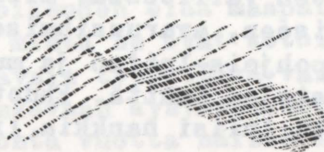
En ole tietääkseni tavannut avaruusihmisiä, mutta olen tavannut monia vuoristolaisheimoja, joilla on keskuudessaan miehiä, jotka eivät ole syntyperältään heikäläisiä ja ovat aina kotoisin "jostakin kaukaa". On monia, jotka ovat matkanneet muihin maihin ja jotka on hyväksytty kaukaisista vuoristoista tulleiksi. Kiinan tunkeutuminen Tiibetiin aiheutti ihmisten muuttovyöryn ja monet ovat lähteneet maasta, josta ne eivät koskaan uskoneet voivansa erota. Näiden joukossa saattaisi hyvinkin olla avaruusvierailijoita. He voisivat vapaasti matkustaa käytännöllisesti katsoen mihin tahansa maapallon maahan. He eivät tarvitsisi valuuttaa, ja kultaa heillä saattaisi olla mukanaan. Muinaisen Tiibetin jalokivillä ja aarteilla on kova kysyntä keräilijöiden keskuudessa.

Entä kieliongelma? Yrittikö Cook oppia mitään uutta kieltä, ennenkuin hän lähti tutkimusmatkoilleen? Ei, niinpä ellei muukalainen osaa puhua jotakin tiettyä kieltä, hän pian kyllä oppii sen.

---

x) Herra Siragusa on italialainen tullivirkailija, joka väittää useita kertoja kohdanneensa avaruusihmisiä.

xx) Tämä kohta tuo väistämättömästi mieleen Etelä-Amerikasta tulleet olettamukset, joiden mukaan Andeilla sijaitsisi avaruusihmisten tukikohtia. On muistettava, että juuri Etelä-Amerikassa on viime vuosien aikana nähty ehkä eniten tuntemattomia lentäviä ja myöskin laskeutuneita esineitä. (P.T.)

Summary in English

The Finnish Interplanetist Society, founded in 1962, has by now about 200 members - people in all walks of life, interested in UFO-research and in the spreading of UFO-information. The Society has entered the publishing of a magazine scheduled to appear 4 times per year and ment to be of interest not only to the members, but also to the general public.

In this the first issue of the "VIMANA" the editorial stresses the probability that mankind now has reached a turning point in evolution: we are starting to free ourselves from the mental confinement that we have created around ourselves on Earth, and so we begin to see deeper into space - and into ourselves. Sofar in history it has never been easy for people to accept great changes in their views of life and universe. In our days we might think it fantastic and ridiculous that men like Galilei, Kopernikus and Bruno had to have such rough times with their contemporaries. However, situation is not much better to-day; the new and revolutionary point this time being the statements and conclusions that we are not alone in the Universe.

The articles in this issue touch upon a wide variety of UFO-subjects. First comes a translation of prof. Hynek's famous letter to the Science magazine (page 4). "The 313 000 Dollar Question" (page 9) is a presentation of the

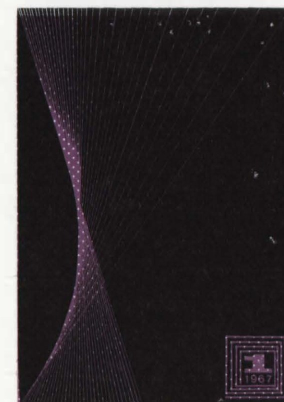
present official US Air Force UFO-views. Then "Some UFO-classics" (page 11), "Recent UFO-observations in Finland" (page 20), "UFO-theories suggested by Soviet scientists and connected to prehistoric and mythical events" (page 21). "UFOs and the Bible" (page 27) is the name of a both speculative and informative article by Pertti Oksanen. "UFOs and electro-magnetic disturbances" (page 37), as well as the translation of Frank Burr's article "Visitors from Afar" (page 42) are based on material published in the Flying Saucer Review, England. We are grateful to the editors of this magazine for their kind permission to let us use some of their material.

Among the recent UFO-sightings over Finland the following incident might be of general interest. It happened to our vice-chairman dr. Jarl Lund, who is a veterinary, and this is how he tells it:
"I was driving along the Pori-Tampere motor-road (southwestern Finland) to Leineperi on March 17th, 1967 at 3.40 a.m. to handle an urgent professional call. It was a very clear night and the stars were bright, and so - as it has become my custom - I was studying the sky through the car-window as much as I was able to, while driving hard. Suddenly I had a strong feeling that if I wanted to see a "flying saucer", there was now an opportunity for it. But because of the very urgent case I was heading for, I could not stop and start looking around. In about 10 minutes I reached the cross-roads where the farmer was waiting for me, and we soon reached the sick animal. While we were treating the animal the farmer then told me that when he was waiting at the cross-roads he had seen a strange bright phenomenon of light. It had appeared as an instant flushing of a floodlight from above the tree-

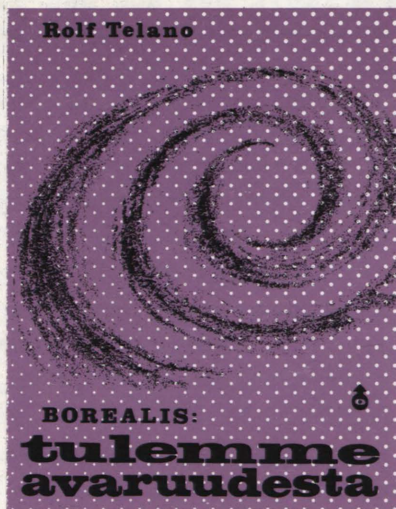
tops, making the whole area suddenly bright as in the day. Now the farmer's wife broke into conversation telling she had observed the phenomenon from the frontyard of the house. She too had noticed the whole area suddenly becoming quite bright, and she had seen a bomb-shaped object descending from the sky and disappearing behind the tree-tops. She was enormously scared by the incident, as she had at the moment thought this was the end of the world. No sound was heard. I asked the farmer, did the phenomenon take place about 10 minutes before I reached the cross-roads, and he said that was about the right time."

This story is interesting as we apparently here have a case where a telepathic impression and an observation are noticed at about the same time by different persons in different localities.

This magazine will have an English Summary in every issue, and we shall be glad to exchange publications with organisations in other countries. The address is: The Finnish Interplanetist Society, P.O.Box 10101, Helsinki 10, Finland.

Suomeksi ilmestynyttä alan kirjallisuutta

R o l f T e l a n o
(1899 - 1962)

oli amerikkalainen, opiskellut Youngstown- ja Akroh-kouluissa Ohiossa, ammatiltaan insinööri ja konesuunnittelija. Hänen harrastuksensa ulottuivat varsin monille aloille, hän oli perehtynyt sekä elektroniikkaan että lakitieteeseen. Hän oli myös sekä kirjailija että free lancer-journalisti. Hänen kiinnostuksensa eri tehtäviään kohtaan oli elävä ja aito. Telanon läheinen ystävä oli tunnettu rakettI-insinööri Daniel W. Fry, joka kuten Telanokin oli yhteydessä avaruusihmisiin.
Eräs näistä avaruuden sanansaattajista on B o r e a l i s papitar Venukselta, jonka sanomaan saamme tässä kirjassa tutustua. Sanoman vastaanotti Rolf Telano telepaattisesti vuonna 1954.

Kirja kertoo:

- Yllättäviä paljastuksia avaruusmatkailusta
- Suurten värähtelynopeuksien maailmoista
- Ystäviemme elämästä avaruusaluksilla

Desmond Leslie - George Adamski:
Lentävät lautaset - onko niitä? I ja II osa.
(loppuunmyyty)

George Adamski:
Olen ollut lentävällä lautasella.

Daniel W. Fry:
Lentävät lautaset kertovat.